

Eén Wereld

Jaargang 41, nr 2 - Zomer 2016 - Prijs €4,95

Najaars ALV

**Europa na
Brexit**

**Grenzen en
vluchtelingen**

**De San Francis-
co belofte**

**Rentmeester-
schap**

**Primeur:
"Laat de
Sahara
bloeien"**

**Universele
boodschap
voor Palestina**

Roddel

**TTIP-
referendum**

COLOFON

Wereld Federalisten Beweging Nederland (WFBN)

Iedere Aardbewoner heeft recht op welzijn en welvaart. De WFBN, in 1948 opgericht, streeft naar een duurzame en democratische wereldrechtsorde, met respect voor de rechten van de mens. Zij benadrukt door middel van het vragen van aandacht voor wereldwijde problemen de noodzaak tot internationale samenwerking en versterking van de Verenigde Naties op federale basis. De WFBN is het Nederlands centrum voor de inschrijving van wereldburgers.

De WFBN is verbonden met de Citoyens du Monde en aangesloten bij de World Federalist Movement.

Kantooradres:

Laan van Nieuw Oost-Indië 252. 2593 CD Den Haag,
telefoon: 070-3478196

Raad van advies:

Prof. dr. Th. van Boven, Dr. P.H.J.J. Terhal

Commissie van Goede Diensten:

Ben Cornelissen, Rob Moerbeek, Johanna Steijlen

Bestuur: bestuur@wfbn.nl

Voorzitter: Frans Vermeulen, 0165 534506

Vicevoorzitter: Frans Micklinghoff, 070 5114215

Penningmeester: Emile van Essen, 06 19252628

Secretaris: Marjolijn Snippe, 0321 848782

Bestuurslid: Syne Fonk, 026 848 3777

Eindredactie Eén Wereld:

Frans Micklinghoff en Marjolijn Snippe,
met dank aan

Rob Moerbeek, Frans Vermeulen en Henry Mensink

Deadlines voor inzending kopij (redactie@wfbn.nl)

2016: 3 september (herfst), 30 november (winter).

WFBN-lidmaatschap: €15,- per jaar

Bank: Wereld Federalisten Beweging Nederland

IBAN : NL73INGB0000009764 en BIC : INGBNL2A

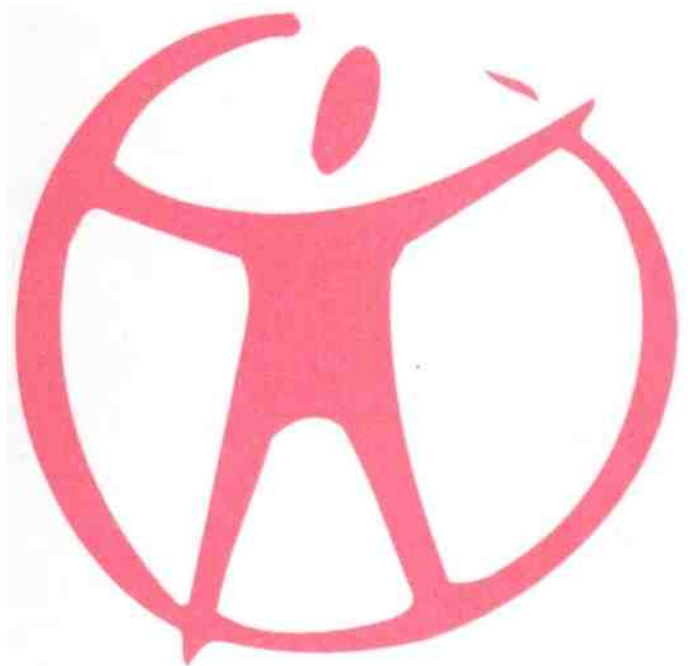
Kamer van Koophandel Amsterdam:

V 530085 ISSN 1871-2754.

"Eén Wereld" is tot stand gekomen via Editoo.nl

Met dank aan Manja van Kalken voor de mooie foto's op de voorkant van dit blad, en op pagina's 8, 11 en 20..

Ook uw bijdrage kan in dit blad worden afgedrukt, mits helder geschreven en van naam, adres en telefoonnummer voorzien. Met naam ondertekende artikelen geven niet altijd de mening en visie weer van de WFBN. De auteurs- en databankrechten ten aanzien van deze uitgave berusten bij de uitgever, de Vereniging WFBN. De redactie behoudt zich het recht voor ingezonden artikelen, mededelingen en brieven in te korten of zonder opgave van redenen te weigeren en over deze beslissing wordt geen correspondentie gevoerd. Ingezonden foto's en afbeeldingen worden eigendom van de redactie. Uitgever en auteurs aanvaarden geen aansprakelijkheid voor schade voortvloeiende uit handelingen of beslissingen die zijn gebaseerd op gegevens in deze uitgave.

Inhoud

Colofon	2
Redactioneel en ALV informatie	3
Primeur: Het klimaat en de Ark van Noach	4
Een universele boodschap voor Palestina	6
De San Francisco belofte	7
Europa na Brexit	8
Grenzen en vluchtelingen	9
Boekbespreking	11 en 15
Vredesbeweging (Esperanto)	12
TTIP-referendum	13
Roddel	14
Onderzoeksjournalistiek	17
WFBN-geschiedenis	18
Arabishe spreekwoorden (Esperanto)	20
Rentmeesterschap	22
Informatie statutenwijziging WFBN	23

Van de redactie

door Frans Micklinghoff

Het vierde exemplaar van Eén Wereld in een nieuw jasje met vernieuwde opmaak ligt op uw keukentafel en schreeuwt om gelezen te worden. Niet alleen de verpakking en de opmaak zijn 'vernieuwd', maar ook werken we hard aan de verbetering van de kwaliteit van de inhoud. Zeker, we beseffen dat 'kwaliteit' een rekbaar begrip is met vele invalshoeken en persoonlijke interpretaties. Eén zo'n interpretatie zou kunnen zijn: hét opinieblad over het besturen van onze Wereld. En dat 'besturen van de Wereld' dan in al zijn facetten (economisch, financieel, gezondheidszorg, milieu, legalistisch, politiek etc. etc.). Hét opinieblad, waarbij het gaat om de opinie van de leden van de WFBN, zoals mede gevormd in de werkgroepen.

Overigens wordt je tegenwoordig bijkans doodgegooid met over elkaar buitende opinies en wazige meningen. Hartje zomer barst het debat over de kleur van Zwarte Piet al los. Wanneer we bedenken dat Zwarte Piet niet voor niets 'Zwarte Piet' wordt genoemd, en niet 'Veelkleurige Piet', is dit niet de opinie waar we naar zoeken. Want het debat rond Zwarte Piet is een mooie bliksemafleider voor het werkelijke debat over de echte problemen dat we in opinieblad 'Een Wereld' een platform willen geven; de vorm en inhoud van een wereldregering, een wereldautoriteit. Want de wereldwijde klimaatveranderingen, de mondiale economie, energievoorzieningen, oorlogen, gezondheidsproblemen etc. stoppen niet bij landsgrenzen, maar zijn grensoverschrijdend en alleen mondiaal op te lossen. We moeten nadenken hoe al deze problemen aan te pakken.

Ook moeten we binnen de WFBN nadenken hoe we van de WFBN een slagvaardige organisatie maken die snel kan inspelen op actuele ontwikkelingen en het debat over de mondiale problemen. Een verkleining van het bestuur was een eerste belangrijke en succesvolle stap naar meer slagvaardigheid en snellere besluitvorming. Het is nu van belang dat we ons niet meer met uitsluitend onszelf bezighouden (stoppen met navelstaren), maar actief naar buiten treden en het voortouw oppakken, op zoek naar oplossingen. Zo'n 'oplossing' treft u in deze uitgave aan!

Laten we de aan de gang zijnde transformatie van de WFBN van een naar binnen gekeerde organisatie naar een actieve organisatie samenvatten met een tegeltjes wijsheid, met nadruk op 'wijsheid': 'Denk niet meer in problemen, maar in oplossingen'.

Nog eentje: 'De toekomst is vandaag begonnen'! Aan de slag: denk, praat, schrijf en doe mee!

Namens de gehele redactie en het bestuur wens ik u veel leesplezier en een goede zomer.

ALV 5 november 2016

Beste Leden,

Zet alvast de datum 5 november 2016 in uw agenda voor de Algemene Ledenvergadering waar we gaan beslissen over de nieuwe statuten en huishoudelijk reglement. De ALV zal plaatsvinden in Seats2Meet in Utrecht. Op pagina 23 van deze zomer-editie van Eén Wereld kunt u een toelichting van de vicevoorzitter lezen op het hoe en waarom. Ook de besluitvormingsprocedure wordt toegelicht. Indien u zo wenst kunt u de relevante stukken opvragen bij de secretaris.

Let op: alleen de leden die hun contributie hebben betaald hebben stemrecht op de ALV!

Aansluitend op de ALV waar we in de ochtend de nieuwe statuten en huishoudelijk reglement bespreken en goedkeuren, zullen we na de lunch samen met de leden een wereldfederalistische boom gaan opzetten. Denk er alvast een beetje over na welke takken en bladeren u in die boom wilt zien.

Wat is voor u als wereldfederalist belangrijk bij de realisatie van onze doelstelling? Bijvoorbeeld: intensivering internationale multinationale samenwerking, conversie wapenindustrie, mondiale sociocratie, gecoördineerd duurzaam beheer van de Aarde en/of eerlijke verdeling van de grondstoffen, rol van het individu bij het federaliseren (verbinden) etcetera.

Enfin, wat er maar in u opkomt. Elke deelnemer krijgt 5 minuten spreektijd om zijn / haar keuze(s) toe te lichten. Wilt u meedoen met het opzetten van deze boom en bent u nog geen lid van de WFBN? Meld u dan snel aan als lid bij de secretaris.

Namens het bestuur,
Marjolijn Snippe, secretaris

Het klimaat en de Ark van Noach

door Frans Micklinghoff

“Iedereen klaagt maar over ons klimaat, maar niemand doet er wat aan”, zo placht mijn grootvader soms een moeizaam gesprek naar wat luchtigers om te buigen. Dat was in de jaren zestig. En niemand had toen nog gehoord van het woord klimaat in combinatie met het woord crisis. Nu is het klimaat echt een probleem geworden. En nog steeds, niemand doet er wat aan. Maar ik heb dé oplossing’!! Lees verder ...

‘Als teken van mijn verbond plaats ik een regenboog aan de hemel’

Pas in de jaren tachtig kwam er zoiets als een klimaatdiscussie op gang. Een ding was zeker, het klimaat op de Aarde is nogal wisselend geweest. We kennen in Nederland een kleine ijstijd, zo in de 17e eeuw, waaraan we al die fraaie schilderijen van Leickert aan te danken hebben. Van school weten we nog dat ons land ooit door gletsjers tot aan de Utrechtse Heuvelrug bedekt moeten zijn geweest. De hunnebedstenen uit Drenthe schijnen zo op de rug van de gletsjers hier te zijn gekomen. En de Bijbellezers onder ons kennen het verhaal van de Ark van Noach. God zag dat de mensheid verdorven was en wilde aanvankelijk de gehele mensheid vernietigen. Maar dat was wel erg radicaal. Hij spaarde Noach en zijn gezin, dat, na een Ark te hebben gebouwd, zich inschepte en liet drijven. Na veertig dagen regen werd het droog. Na een raaf te hebben losgelaten, die weer terugkeerde, liet Noach een week later een duif los die weer terugkeerde. Na weer een week ging weer een duif los die met een groen takje in de snavel terugkeerde. Spoedig daarna kon Noach en zijn familie voet op vaste bodem zetten. Daarna schijnt God een verbond met de mensheid te hebben gesloten (alles nog volgens de Bijbel). Dat verbond kwam erop neer dat God de mensheid niet nog een keer met een watervloed zou vernietigen. Als teken daarvan verscheen de regenboog aan de hemel. Inmiddels weten wij wel beter. De regenboog ontstaat dankzij een breking van het licht. Gewoon een natuurkundig verschijnsel. Maar het verhaal van de Ark van Noach is een mooie mythe (of legende, zo men wil), passend in de Bijbel. Leert het ons ook iets? Jawel: als de mensheid verdorven is bewerkt het zijn eigen ondergang! Ofwel, ga goed met alles op deze planeet om ... anders dreigt verwoesting en chaos en zullen de wateren u overstelpen! Maar het lijkt er niet op dat we deze les van deze mythe hebben geleerd.

Stenigen

Natuurlijk hebben enkele mensen gewaarschuwd dat het fout gaat op onze Aarde als we zo doorgaan zoals we nu leven, produceren en consumeren. Maar zoals al eeuwen kunnen profeten en wetenschappers waarschuwen voor gevaren die ons bedreigen, profeten worden niet geloofd

en meestal loopt het met hen niet goed af. In de oudheid werden profeten veelal gestenigd. Hun boodschap en profetieën waren dan ook uiterst ongemakkelijk voor de goegemeente. En de boodschap van de huidige profeten, de klimaatwetenschappers, is even ongemakkelijk voor de goegemeente als die van indertijd. Het enige verschil met toen is dat de huidige profeten niet worden gestenigd. De overeenkomst met toen is dat hun boodschap niet wordt gehoord. Nu zult u tegenwerpen (geen stenen graag) dat we al een paar grote klimaatconferenties hebben gehad. Jawel, dat klopt. Maar dan kom ik met de wijsheid van mijn grootvader: iedereen praat over het klimaat, maar niemand doet er iets aan. Vervolgens zult u tegenwerpen dat er toch afspraken zijn gemaakt. Afspraken? Nee, er zijn geen afspraken gemaakt! Er zijn hooguit wat doelstellingen geformuleerd. Maar een doelstelling is slechts een poging te slagen in het "streven naar", terwijl de fatale mislukking om de hoek ligt.

Vrijblijvende afspraken of bindende besluiten?

Wat zijn de feiten? De Aarde warmt in fors tempo op. Deze opwarming gaat grote gevolgen krijgen, zoals een zeespiegelstijging. Ruim 60% van de bevolking van de Aarde wordt hierdoor direct of indirect bedreigd. De biodiversiteit van onze planeet wordt thans behoorlijk door elkaar gehutseld. In de oceaan drijft een geweldige plastic soep rond die een regelrechte bedreiging is voor al het maritieme leven. Onze wijze van consumptie, zo zeggen de deskundigen, zal ons (op den duur) de das om doen. We schuifelen langzaam maar zeker naar een afgrond en niemand weet hoe diep die afgrond is waar we spoedig in zullen vallen. Kortom: we dansen nu nog vrolijk op de vulkaan die, terwijl we ons dat nu niet realiseren, deze vulkaan ineens stofwolken en alles vernietigend gloeiend hete lava zal uitstoten.

Maar die klimaatconferenties dan? Allemaal verspilde moeite. Zolang de huidige productiewijze niet verandert (zo goedkoop mogelijk zo groot mogelijke aantallen gebruiksvoorwerpen produceren tegen zo gering mogelijke kosten met het doel zo groot mogelijke winst te verkrijgen), zal er niets ter verbetering gedaan kunnen worden. Alle verdragen, convenanten en afspraken ten spijt (Rio de Janeiro, Kyoto, Parijs enz.), het zijn en blijven goede bedoelingen. De ernst van een op handen zijnde enorme klimaatcatastrofe is zodanig dat maatregelen afgedwongen moeten worden. Omdat we het klimaatprobleem op de gehele wereld hebben, geen enkele vierkante meter uitgezonderd, moeten afdwingbare maatregelen genomen worden door een wereldautoriteit die besluiten daadwerkelijk kan afdwingen en die sancties kan opleggen.

Minder, minder, minder!

En we zullen ons moeten realiseren wat de werkelijke oorzaak is van de klimaatcrisis. Dat is de mens. Of, anders en beter gezegd, dat er teveel mensen zijn op deze planeet. Het idee dat we alle tig-miljard moeten verheffen tot het niveau van ons westers leefpatroon moeten we

snel laten varen. Want dat betekent een consumptiepatroon met als gevolg de zekere ondergang van de mensheid en totale verwoesting van deze Aarde. De oplossing is dus minder mensen, minder consumptie en minder productie van onnuttige zaken. Wie de Aarde dus wil redden, moet minder, minder en minder scanderen!

Wie de Aarde en de mensheid wil redden moet zich neerleggen – niet bij fraaie verklaringen – maar bij over de gehele wereld afdwingbare maatregelen. Wie zich zorgen maakt over het klimaat moet ook beseffen dat er al een autonoom proces aan de gang is, waarbij de zeespiegel aan het eind van deze eeuw een meter gestegen is en Nijmegen (of Keulen) een Noordzeestrand krijgt. Dijken verhogen heeft geen zin in de strijd tegen het water. Het water zal altijd van de mooiste waterstaatkundige werken winnen. Want er is niets zo sterk als de kracht van het water. Rond 60% van de wereldbevolking zal te maken krijgen met overstromingen en direct of op den duur moeten vertrekken uit de huidige kuststreken. Het wordt dus straks dringen op de overgebleven hogere delen van de vijf continenten. Mooie woorden richting zonnenwindenergie (en energie uit getijden) zullen niet veel helpen om het tij te keren. Want het smelten van de poolkappen is een zelfstandig proces dat je niet met het draaien aan een knop kan stopzetten.

Onzin discussies

Of nu onze enorme CO2 uitstoot de oorzaak is van de opwarming van de Aarde is een onzin discussie. Want ooit was het gas freon dat de ozonlaag zou aantasten de boosdoener. En anderen beweren dat we aan de opwarming van de Aarde echt niets kunnen doen omdat dit wordt veroorzaakt door activiteiten van de zon (waar we nu eenmaal niets aan kunnen doen). Feit is dat we de Aarde hebben uitgewoond; roofbouw hebben gepleegd, en dat we honderden jaren nodig hebben dit te herstellen; we naar een geheel ander ingestelde maatschappij moeten waar we geen tijd en geld hebben om oorlog tegen elkaar te voeren, omdat we allemaal alle tijd en energie moeten steken in nog wat bewoonbare plekje te krijgen op deze Aarde.

Sahara laten bloeien

En dan nu mijn oplossing voor een deel van het probleem: de zeespiegelstijging. Laten alle landen hutje bij mutje leggen (desnoods via een wereldbelasting) om rond de Sahara honderdduizend installaties te bouwen die het zeewater oppompen, filteren en het grootste deel van het zout eruit halen. Daarna wordt dit water via duizenden en duizenden kilometers buizen gepompt naar alle plekken en uithoeken van de Sahara. Een mooi project voor de wateringenieurs van Delft. Dit is ontwikkelingshulp op lange termijn. De Sahara weer groen maken, geschikt voor voedselteelt. Dus ook een mooi project voor de landbouwingenieurs van Wageningen. Kortom: ik stel een Marshallplan voor voor de ontwikkeling van de Sahara. Miljoenen mensen die gevlucht zijn voor geweld, honger en vervolging wegens een bepaalde overtuiging en thans in Europa wonen kunnen dan terug keren naar hun continent en daar schouder-aan-schouder aan de slag gaan.

Aan de slag als kleine boer, tomatenkweker of ambtenaar. Inderdaad gaat dit miljarden en miljarden kosten. Maar uiteindelijk zal het ook miljarden opleveren. Want die gestage stroom opgepompt water uit de zee moet ooit het effect resulteren van afname van de zeespiegelstijging en zou kunnen voorkomen dat ooit de dijken in Nederland doorbreken. Ooit de rekensom gemaakt hoeveel het kost als Nederland ineens onder water staat? Daarbij vallen de kosten van dit plan in het niet! Echt, het mes van dit plan snijdt aan alle kanten, lost vele problemen op.

Aan de slag!

Laten we beginnen met de uitvoering van dit plan. Wanneer de eerste Hollandse koeien van het Sahara gras grazen zal dit succes aan aantrekkende werking hebben. U twijfelt nog? De Sahara kan nooit vruchtbaar worden, zo brengt u als argument op tafel. Waarom niet? Wist u dat enkele duizenden jaren geleden, vraag het maar aan in de historie van de geologie gespecialiseerde wetenschappers, de gehele Sahara een groot groen oerwoud was? Door erosie en de wind is uit een klein woestijntje de huidige Sahara-zandbak ontstaan.

Zeker, veel water zal verdwijnen in de grond, maar met slimme druppelirrigatie kan snel resultaat worden bereikt. Een groene Sahara zorgt voor minder zonreflectie en dus een afname van de stijging van de temperatuur van de Aarde. Ach, mijn plan – LAAT DE SAHARA BLOEIEN – zit zo logisch in elkaar en heeft zoveel voordelen dat ik niet kan begrijpen waarom we daar nog lang over moeten praten. Laten we gewoon beginnen. NU!

Oh ja, dit plan uitvoeren spaart in ieder geval de kap van wat bomen uit om een Ark te bouwen. Want als we echt een Ark moeten bouwen, dan komt er echt na veertig dagen – en ook niet na veertig of vierhonderd jaar – een duif aanvliegen met een olijftakje in de snavel. Trouwens, wie zegt dat u een toegangskaartje krijgt voor de Ark?

Mitri Raheb, Palestijnse pastor te Bethlehem

door Frans M. Vermeulen

Deze pastor ontving in 2015 de Zweedse 'Olof Palme--prijs'. [1] Deze prijs deelde hij met de Israëliische journalist Gideon Levy. In 2008 ontving Mitri Raheb de 'Aachener Friedenspreis'. We hebben het dus over een figuur die per definitie controversieel is en weigert zich te identificeren met één van de partijen. Dat is een gevaarlijke positie. Daar komt nog bij dat hij een verklaard voorstander is van de één-staat-oplossing. Als je daarvoor kiest ben je dubbel kwetsbaar en krijg je van twee kanten de wind van voren.

Ik kwam hem op het spoor in het kader van mijn scriptie over universele ethiek toen ik het tijdschrift 'Mariënborg Magazine' van februari 2016 onder ogen kreeg. Het artikel is te vinden op p. 37 .e.v. en is getiteld 'Het land in psalm 37'.

Vraag is: over wélk land gaat het in psalm 37 en wie zijn er de bezitters van?

Het zal geen verwondering wekken dat het artikel gaat over Palestina en de Palestijnen. En hierover zullen ongetwijfeld misverstanden rijzen in de geest van: "Deze pastor zal wel in zijn eigen straatje redeneren!" en: "Een psalm tot inzet maken van een politieke kwestie? Foei, dat is misbruik maken van de bijbel, zo niet regelrecht heiligschennis!"

Wat staat er in die psalm? "Wie hopen op de Heer, zullen het land bezitten". Nu zijn er liederen – en die zijn er niet weinig – die heen en weer wiegen tussen óf "Dat is taal voor watjes, voor mensen die vluchten in religie" óf "– Schande dat zulke mooie poëtische taal voor een politiek doel wordt gebruikt". En deze liederen hebben dan niet in de gaten dat ze de belichaming zijn van een paradox. Want hoe is het nu: mag je de tekst van een psalm toepassen op een concrete situatie of is het zo, dat teksten van psalmen sowieso alleen voor de liefhebbers van poëzie zijn, c.q. iets met geloof hebben?

Het artikel in de 'Mariënborg Magazine' geeft een antwoord op deze vraag.

De bijbel is niet 'ins Blaue hinein' ontstaan toen schrijvers graag iets te schrijven wilden hebben. De grond voor het ontstaan van Bijbelteksten is altijd een politieke wantoestand geweest. Bijbelteksten zijn protestteksten en zelfs protestsongs tegen concreet schrijnend onrecht in de situatie waarin ze ontstonden en waarvan ze verslag uitbrengen, met het doel om dat onrecht openbaar te

maken en aan te klagen. Het verwijt dat sommige Bijbelteksten zelf getuigen van een haatdragende mentaliteit en oproepen tot het gebruik van geweld komt voort uit het misverstaan van de Bijbelse context.

Praat pastor Mitri Raheb voor eigen parochie? Vóór het Palestijnse belang en tégen Israël? Ware dat zo, geen zinnig mens zou zo iemand een vredesprijs gunnen. Maar zo is het niet: hij en de Joodse journalist hebben dezelfde oplossing voor ogen: de één-staat-oplossing. En dat niet alleen in het belang van de mensen die in dat gebied wonen: nee, in het belang van elke mens, die nu leeft en van elke mens die nog geboren moet worden. Het is in de geest van psalm 37: "Het land" is de Aarde die ons geschonken is en die daarom geen speelbal kan zijn van machtsvormende coalities. De zogenaamde 'twee-staten-oplossing' geeft voedsel aan die mentaliteit van machtsvorming en gaat ermee akkoord dat deze gang van zaken nu eenmaal des mensen is. Het is een "oplossing" die zich verre wil houden van dat geneuzel met psalmen. Het is de acceptatie van macht boven recht.

Een grote meerderheid van de Aardbewoners is van mening dat de grond "verdeeld" moet worden om je vijanden buiten de deur te kunnen houden. Zij geloven in een "wij-zij-oplossing". Het is een "geloof" en ik ben van mening dat dit "geloof" afgoderij is. En bovendien denk ik dat het een obstakel is voor de vorming van een wereldfederatie.

De Aarde is van niemand. Zeggenschap over grondgebied is des duivels. Het gevecht over de "verdeling" van de grond verhindert juist dat mensen de Aarde in vrede kunnen bewonen. Trouwens: élk geneuzel over eigendom en verdiensten is des duivels. Het gaat op deze Aarde om behoeften en om een eerlijke verdeling van het vruchtgebruik. Dát is de boodschap van psalm 37.

En dáárom staat er: "Wie hopen op de Heer zullen het land bezitten." Geen tekst voor watjes. Deze tekst noopt tot het "vechten" voor een vrede die verder reikt dan een permanente wapenstilstand. Het is een politieke tekst met een universele boodschap.

[1] *Sven Olof Joachim Palme: op 28 februari 1986 doodgeschoten, premier van Zweden, vredesactivist in de traditie van Raoul Wallenberg en Dag Hammarskjöld. Hij zocht de dialoog tussen de westerse alliantie en Rusland. Sociaaldemocraat. Het onderzoek naar de moordenaar is nooit afgerond.*

DE SAN FRANCISCO BELOFTE

In 2015 vierde de Verenigde Naties zijn 70e verjaardag. De VN heeft veel goeds bereikt, maar heeft nooit zijn volle potentieel kunnen bereiken als de organisatie die een eind aan de oorlog zou maken. Toen een meerderheid van deelnemende landen aan de totstandkoming van het VN-Handvest in San Francisco in juni 1945 bezwaar maakte tegen het geven van een vetorecht aan de overwinnaars van de Tweede Wereldoorlog, werd hen gezegd dat dit bij een herziening van het Handvest aan de orde zou kunnen komen, hetgeen niet later dan tien jaar na de oprichting van de VCN zou gebeuren. Dit werd opgenomen in artikel 109 lid 3 van het Handvest.

De San Francisco belofte was een belofte die nooit is ingelost; de lidstaten met een vetorecht hebben dit tot nu toe voorkomen. De Verenigde Staten, Rusland, China, het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk vinden de huidige situatie wel goed waarin niets kan gebeuren zonder hun goedkeuring.

Het vetorecht is zeer onrechtvaardig en ondemocratisch. Het stelt de veto-houders in staat om elke actie te voorkomen die gericht zou zijn tegen hun zelf of hun vrienden. Het vetorecht is een beschimping van de rechten van de andere VN-lidstaten en van de VN als zodanig, en tevens de reden waarom de VN niet in staat is om de vele mondiale problemen op te lossen. Ook de samenstelling van de Veiligheidsraad is onderwerp van veel legitieme klachten. Waarom zouden Frankrijk en Engeland permanente zetels hebben, terwijl Brazilië, Duitsland, Japan en India maar af en toe gelegenheid hebben om in de Veiligheidsraad zitting te nemen zonder vetorecht?

Teneinde de doeltreffendheid van de VN te verbeteren, zullen ook een aantal andere acties overwogen moeten worden, waaronder:

- 1) De oprichting van een wereldparlement dat wereldwetten kan vaststellen;
- 2) Het Internationaal Gerechtshof in staat te stellen om zijn uitspraken af te dwingen;
- 3) De ontwikkeling van een vrijwillige snelle interventiemacht (bewapend en onbewapend) die tijdig een eind zou kunnen maken aan sluimerende oorlogen in plaats van te steunen op nationale legers (voorgesteld door alle Secretarissen-Generaal, van Trygve Lie tot Kofi Annan).
- 4) Het creëren van mechanismen die het mogelijk maken om oplossingen te realiseren voor problemen zoals klimaatverandering, nucleaire proliferatie en bedreigde soorten. Dit zijn problemen die de nationale grenzen overstijgen.

Een andere duidelijke tekortkoming van de huidige VN is dat in de Algemene Vergadering een land als India met meer dan een miljard inwoners, dezelfde ene stem heft als een land als Monaco met zo'n 30.000 inwoners.

Toen het VN-Handvest werd aangenomen verwachtte niemand dat het voor eeuwig onveranderd zou blijven. De wereld is veel veranderd in de afgelopen 70 jaar en de VN moet mee veranderen wil de mondiale internationale organisatie nog relevant blijven in de 21e eeuw.

De VN heeft vergaande hervormingen nodig teneinde problemen te kunnen aanpakken zoals het eindigen van oorlogen, het voorkomen van opwarming van de Aarde en vele andere wereldproblemen.

Onthoud de San Francisco belofte.

EIS HERZIENING VAN HET VN-HANDVEST NU.

De redactie kreeg dit manifest via WFBN-lid Shahryar Sharei aangeboden. Het is opgesteld door de "Democratic World Federalists" (www.DWFed.org), één van de Amerikaanse lidorganisaties van de World Federalist Movement (WFM). De WFBN is ook een lid-organisatie van de WFM.

(zie in dit verband ook het artikel van Wouter ter Heide over rentmeesterschap op pagina 22 van dit blad)

Europa, hoe kan het beter?

door Tom Lassing

De EU heeft meerdere problemen. Sommige zijn economisch en andere zijn politiek. De Brexit is er in mijn ogen vooral gekomen door de politieke problemen van de EU. Het vluchtelingen probleem is er daar één van, maar er zijn er echt wel meerdere.

Ik schreef eerder al dat het probleem ook de corruptie binnen de EU en vorming van de Europese dictatuur is.

Hoe groter het blok, des te meer afstand tussen de regerende elite en het volk.

We zien dat overal terug, niet alleen in de EU. Ook de VS heeft het probleem dat de rechten van het volk steeds meer met voeten worden getreden. In de VS heet het de Patriot Act. Die heeft in feite de wet buiten gebruik gesteld. Die wet neemt ieders rechten weg, om hun rechten te beschermen... Dat werkt zo natuurlijk niet.

In Europa is de EU als instituut onaantastbaar. Wie de misstanden aldaar bespreekbaar maakt, wordt buiten het fysieke gebouw gezet en krijgt nergens nog gehoor. Dat is de reactie van een instituut dat schuldig aan het gestelde is.

De EU en haar medewerkers zullen dus "open" moeten worden. Controleerbaar en niet boven de wet geplaatst.

Ook moet de drang om een federaal Europa te creëren nu tegengegaan worden. Europa is daar nog lang niet klaar voor. Het houdt ook in dat een akkoord als TTIP er niet hoort te komen.

Een federaal Europa is op de lange termijn misschien wel het beste wat Europa kan doen, maar de lange termijn is nu nog niet aan de orde. We moeten onderweg naar de toekomst een eerlijke samenleving houden met de grondrechten van de bevolking intact. Dát idee van een eerlijke samenleving met aandacht voor het individu als belangrijkste onderdeel staat nu met bijvoorbeeld een akkoord als TTIP onder druk. TTIP zet bedrijven bovenaan en het individu kan deze bedrijven nooit meer raken. Dat is fundamenteel een verkeerde lijn om in te steken.

Het algehele gevoel van onbehagen maakt dat de bevolking onrustig en ontevreden wordt. Er is geen voordeel voor de bevolking aan de EU meer. De verdere voordelen van de EU zijn er nu slechts voor de leidende elite en de multinationals.

Europa en de EU moeten er voor de individuele bewoners van de EU zijn. De mens moet centraal staan. Niet als

groep, maar als individu. Iedereen telt mee. De EU moet er niet langer alleen maar voor de EU politici en medewerkers en de grootste ondernemingen zijn. De multinationals die met hun lobbyisten en geld alle besluiten tegenwoordig kunnen 'kopen'.

De EU moet daarom een forse stap terug doen. TTIP wegstrepen. Lonen van de EU medewerkers en politici terug naar netjes en ook de belastingen voor de EU medewerkers naar 'reguliere' tarieven. Geen speciale en extreem positieve regelingen voor eigen EU medewerkers meer.

Als we dat niet doen, dan komt er nooit een oplossing binnen de EU voor de ongelijkheid tussen Zuid en Noord Europa. Dat is namelijk ook een enorm belangrijk probleem waar aan gewerkt moet worden. Is het onmogelijk om Zuid en Noord Europa bij elkaar te houden? Neen, het is niet onmogelijk, want ook in de VS zie je dat de zuidelijke staten economisch zwakker zijn. In Rusland idem dito. Toch werkt het daar.

Dat kan hier ook, maar dan wel op basis van open en eerlijke afspraken. En misschien moet de EU eerst een stap terug doen om de huidige problemen eerst aan te pakken, waarna de verdere integratie in de verre toekomst ooit opnieuw opgepakt kan worden.

bron: <http://deanderewaarheid.blogspot.nl/2016/07/europa-hoe-kan-het-beter-tom-lassing.html>

Grenzen, fort Europa en het ondoordringbare vluchtelingenvraagstuk

door Henry Mensink

"Grenzen bakenen een gemeenschap af waarbinnen het individu als burger rechten heeft. Binnen die grenzen

kunnen mensen doen wat ze tot mens maakt: werken, een gezin stichten, doelen verwezenlijken." [1]

Hanna Arendt wist waar ze het over had. Ze was Joodse die in het interbellum o.a. in Marburg bij Heidegger studeerde en in Königsberg (nu Kalinigrad in Rusland) promoveerde op Augustinus, . Ze werd filosofisch onderricht in de theoretische filosofie van De Duitse school.

Ze moest na de machtsovername van Hitler vluchten en na een periode van ruim acht jaar kwam ze berooid aan in New York. Daar moest ze helemaal opnieuw beginnen. In: "We are refugees" [2] schreef ze: "Blijkbaar wil niemand weten dat de hedendaagse geschiedenis een nieuw soort mens heeft gecreëerd. Het soort dat in concentratiekampen wordt gestopt door zijn vijanden en in detentiekampen wordt opgesloten door zijn vrienden."

Nanda Oudejans, rechtsfilosofe aan de universiteit van Tilburg trekt de lijn die Hanna Ahrendt heeft ingezet door naar onze tijd: "De vluchteling is ongewenst, de wereld heeft de vluchteling enkel het kamp te bieden en de vluchteling heeft rechten nodig die hem beschermen tegen de willekeur van staten." [3]

M.a.w. de vluchteling was en is ongewenst en is stateloos en rechteloos. De ongeordende bende van het eigen land wordt ontvlucht om elders onderdak en bescherming te zoeken. Die bescherming vindt hij vaak niet omdat het land, de beloofde wereld die hem die bescherming zou moeten bieden niet bestaat. De veilige grenzen van het ontvangende land blijken niet te bestaan. De vluchteling is via internationale verdragen niet helemaal rechteloos [4] maar vaak worden die rechten met voeten getreden en niemand die zich er echt druk om maakt. Sterker nog: xenofobie en haat steken de kop op bij de plaatselijke bevolking als asielzoekers om bescherming vragen. Men krijgt spontaan last van het NIMBY-syndroom. [5]

Door opname van artikel 14 gaf de internationale gemeenschap te kennen dat het recht op asiel even fundamenteel is als het recht op leven, vrijheid, eigendom en vrije meningsuiting. [6]

De politiek zit met dat artikel nu danig in haar maag. Buma, de fractievoorzitter van het CDA in de Tweede

Kamer heeft onlangs laten weten dat het artikel achterhaald en niet meer van deze tijd is. [7]

Vluchtelingen worden tegengehouden en als ze de gevaarlijke oversteek naar Griekenland toch hebben gewaagd, teruggestuurd naar Turkije dat o.a. volgens Amnesty International niet als veilig land kan worden aangemerkt. Sterker nog, Syrische vluchtelingen worden bij de grens aan- en tegengehouden en er wordt soms zelfs op ze geschoten. Om landen in Oost-Europa worden hekken geplaatst. Wilders roept om grenzen die sinds Schengen in grote delen van Europa alleen nog maar op landkaarten terug te vinden zijn met alle mogelijke middelen te sluiten ook in Nederland.

"Plannen Azmani en Samson onhoudbaar" schreef Nanda Oudejans in Socialisme en Democratie in Februari van dit jaar. Daarmee gaat ze regelrecht in tegen de politiek leider, Diederik Samson. De titel van het artikel zegt al genoeg: "Vluchtelingenbescherming behelst meer dan het opzetten van wat tenten in de regio." Volgens haar is het voor een "progressief en realistisch antwoord op de vluchtelingencrisis niet voldoende om vluchtelingen veilig te stellen." De vluchteling wordt tot zorg van de internationale gemeenschap omdat hij zonder bescherming is. "Investeren in regionale opvang mag nooit ten koste gaan van asiel in Europa, omdat hekken rondom een vluchtelingenkamp niet de ruimte openen waar vrijheid en rechten heersen," aldus Oudejans. Volgens haar is het begrip asiel een vaag begrip en zij analyseert het vluchtelingenverdrag via een rechtsfilosofische analyse.

De hele oppositie ter linkerkant had in het vluchtelingen-debat gehouden op 15 maart van dit jaar grote bezwaren tegen het plan Samson dat het plan van de regering is geworden en grotendeels van de Europese Commissie. Met name de mensenrechtensituatie in Turkije, het met voeten treden van de rechten van vluchtelingen en de bezwaren van de UNHCR en Amnesty International werden door de regeringspartijen weggewoven als niet-ter-zake-doend. De Turkijedeal kwam er toch mede door de steun van de rechtse oppositie waaronder CDA en SGP, toch twee zich Christelijk noemende partijen.

Grenzen worden zo van beschermende omarming een niet te nemen hindernis. Om enigszins bescherming aan de vluchteling te bieden was er in 1948 de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens. In die verklaring staat dat het een universele plicht is om rechten te verschaffen. Daar zit hem nu net de kneep: Die plicht rust op iedereen en daarmee op niemand in het bijzonder.

Als er geen natiestaat is die de vreemdeling opneemt, is er dus geen land die hem rechten verschaft en daarmee

is de vluchteling rechteloos geworden. Ayten Gündoğlu, politiek wetenschapper aan de Colombia University zegt het als volgt: "Wanneer iemand is gereduceerd tot niets dan een mens, ontdaan van alle sociale en politieke attributen, precies dan is het moeilijk aanspraak te maken op de rechten waarop men recht zou moeten hebben, bij gratie van als mens geboren te zijn." [8] Ik omschrijf dit veel korter en meen dat ieder mens zijn of haar geboorterecht heeft ongeacht de plek waar men ter wereld(!) is gekomen.

Europa is nu meer bezig met hoe de vreemdeling tegen te houden dan met de vraag hoe we deze mensen kunnen opnemen in onze samenleving en hen en hun kinderen een goede toekomst kunnen bieden. Niet alleen worden volwassenen slachtoffer van deze houding van onze regeringsleiders, ook kinderen worden massaal de dupe. In Nederland is het failliet van het kinderpardon al meer dan eens aangetoond en heeft de ketelmuziek die velen maken vaak meer effect dan de wetten of de discretionaire bevoegdheid die door de minister in mijn ogen veel te weinig wordt gebruikt.

Defence for Children en de Kinderombudsman zijn daar heel duidelijk in. Volgens hen is het kinderpardon onduidelijk en onrechtvaardig. Het kinderpardon houdt in dat kinderen die al langer dan vijf jaar in Nederland wonen en geworteld zijn (om dat laatste gaat het natuurlijk want daar kun je alle kanten mee uit) een verblijfsvergunning kunnen krijgen. Dat lijkt mooi maar wat als de ouders wel uitgezet worden? Volgens de VN mogen gezinnen niet uit elkaar gehaald worden. Maar het kinderpardon geldt niet voor volwassenen. Het kinderpardon is definitief op 01 februari 2013 ingegaan. Sindsdien zijn er van de 1360 aanvragen er 100 (!) ingewilligd. Dat is nog geen 7,5 %. Beschamend weinig zou ik zeggen en dat geeft aan dat onze regeerders die hoeders van de mensenrechten zouden moeten zijn een heel andere agenda hebben en niet echt in deze kinderen geïnteresseerd zijn.

Zo ook Mauro, hij kreeg een kaartje voor een voetbalwedstrijd van FC Twente van de toenmalige staatssecretaris

#Mauromoetblijven

Gerd Leers en geen verblijfsvergunning. Ik vraag me af of hij op dat kaartje heeft zitten wachten. Vanwege een sterke lobby mocht hij uiteindelijk blijven. Hoeveel ontbeert zo'n sterke en gemotiveerde vriendenclub? Hoeveel hebben dat geluk dus niet gehad en zijn wel op het

vliegtuig gezet, soms zelfs in examentijd! Bureaucratie versus menslievendheid. Mauro is maar een voorbeeld. Er zijn helaas meerdere Mauro's alleen hadden zij minder geluk.

Betekent dat nu dat iedereen maar ongelimiteerd binnengehaald moet worden? Natuurlijk niet. Als we onze grenzen wagenwijd open zouden stellen voor iedereen die dat wil, wordt de situatie denk ik onhoudbaar. Grenzen bakenen zoals gezegd af en bieden bescherming. Die functie verdwijnt als grenzen vervallen en staten vervaagen. Om Nanda Oudejans nog een keer te citeren: "Vallen

grenzen weg, dan wordt het een warboel. Niet omdat een 'tsunami' van migranten het land dan overspoelt maar omdat burgers zich niet langer geborgen weten." [9]

Grenzen bieden dus bescherming maar grenzen vormen daarnaast ook een schier onneembare barrière. Mensen zelf werpen ook grenzen op. Niet letterlijk maar figuurlijk. Grenzen die het onmogelijk maken om met elkaar in gesprek te raken. Volgens Geert Wilders moet de Koran gereduceerd worden tot de omvang van de Donald Duck en vormt de Islam een bedreiging voor de Joods-Christelijke beschaving die het Avondland nu eenmaal is (of hoort te zijn). Tegelijkertijd trekt hij zich niets aan van de naastenliefde die hartstochtelijk door Jezus wordt gepredikt [10]. Als dat de toon is, wordt een gesprek onmogelijk en werpen we barrières op. Evenzo geldt dit voor haatimans die week-in-week-uit in sommige moskeeën het westen betichten van moslimhaat en oproepen tot subversieve acties. En dat alles in het vrije Westen waar zij de vrijheid genieten die ze een ander willen ontzeggen. Een bekend spreekwoord zegt nog altijd dat je niet in de hand bijt die je voedt.

De vluchteling die echt in alle oprechtheid naar het Westen komt voor veiligheid en onderdak en dat houdt meer dan bed, bad en brood in moet die zonder meer kunnen krijgen met alle rechten die een inwoner van een natie haar inwoners kan bieden. Pas dan kan er volledig geparticipeerd worden en kan de vluchteling worden wat een mens tot mens maakt. Dan zal ook de Joods-Christelijke traditie in ere hersteld kunnen worden want: "Ik was vreemdeling in een vreemd land." [11]

Kortom, een bijna onneembare horde die alleen te slechten is als we met z'n allen tot bezinning komen en het beste van alle werelden verenigen. Dat wij-zij-denken moeten we met alle ons ter beschikking staande middelen bestrijden. Per slot van rekening is er alleen maar WIJ. Anders vrees ik dat het blijft wat Rudyard Kipling in 1889 al schreef: "East is East and West is West and never the twain shall meet." [12]

[1] Hannah Arendt in: *Totalitarisme, gevolgd door Het verval van de nationale staat en het einde van de rechten van de mens*, Amsterdam 2014.

[2] http://www-leland.stanford.edu/dept/DLCL/files/pdf/hannah_arendt_we_refugees.pdf

[3] Oudejans, N. (2011). *Asylum: A philosophical inquiry into the international protection of refugees*; https://pure.uvt.nl/portal/files/1354099/Oudejans_Asylum_28-09-2011.pdf

[4] Zie het *Vluchtelingenverdrag van de VN: Volgens de definitie van het Vluchtelingenverdrag van de Verenigde Naties uit 1951 en dat van kracht is sinds 1956 is een vluchteling iemand die vervolging te vrezen heeft vanwege zijn ras, godsdienst of politieke overtuiging, of omdat hij/zij tot een bepaalde sociale groep behoort of een bepaalde nationaliteit heeft. Het recht op asiel werd eerder al vastgelegd in de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens in 1948. Zo bepaalt Artikel 14 van dat ver-*

Boekbespreking

door Jan Willem van Leenhoff

"Ethiek, schoonheid en eonen - de evolutie als ethisch kompas voor een verwarde wereld"

Onze beschaving kent een aantal problemen. Er dreigt een tekort aan grondstoffen en drinkwater. Een miljard mensen heeft honger en de wereldbevolking groeit exponentieel. Deze problemen zijn in wezen ethische problemen, want het gaat om vragen over eerlijke verdeling en rechtvaardige wereldplanning.

Is ethiek een achterhaald woord? Waar vinden wereldburgers mondiale ethische richtlijnen? In religieuze boeken van openbaring, waarin steeds minder mensen geloven? Of in het materialistische survival of the fittest?

De auteur beschrijft een unieke basis voor ethiek: de natuurlijke bewustzijnsevolutie, met moderne natuurkunde en kwantummechanica als basis en Spinoza als gesprekspartner. Dit vormt de grondslag voor een natuurlijke ethiek. Het levert ook een zinvolle bijdrage aan een oplossing voor de twee kernproblemen van de mensheid: overconsumptie en overbevolking.

Gerard Teule: "Ethiek, schoonheid en eonen", Uitgeverij: ANKH-Hermes BV - Deventer 2010, ISBN: 978 90 202 04247, 220 bladzijden

drag: "Een ieder heeft het recht om in andere landen asiel te zoeken en te genieten tegen vervolging".

[5] Not in my backyard.

[6] Omdat de werkingskracht van het VN-Vluchtelingenverdrag beperkt was tot vluchtelingen binnen Europa, werd het korte tijd later aangevuld door het Protocol betreffende de Status van Vluchtelingen. Door de ondertekening van het Protocol, dat in 1967 in werking trad, konden staten hun verplichtingen uitbreiden tot alle vluchtelingen van waar ook ter wereld. Inmiddels zijn meer dan honderd landen partij bij het verdrag en/of het protocol. De tekst van het Vluchtelingenverdrag en protocol is te vinden op www.unhcr.nl/unhcr-in-nederland/publicaties/convention-and-protocol.html

De essentie van het internationaal vluchtelingenrecht is het beginsel van non-refoulement: het verbod op terugzending naar een land waar de vluchteling vervolging te vrezen heeft of waar zijn leven of veiligheid in gevaar zijn. Dit beginsel is vastgelegd in artikel 33 van het VN-Vluchtelingenverdrag, maar ook in het VN-Verdrag tegen Foltering, het VN-Verdrag inzake Burger- en Politieke Rechten en het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens. Naar aanleiding van het VN-Vluchtelingenverdrag werd een instantie in het leven geroepen die tot taak heeft de bescherming van vluchtelingen namens de internationale gemeenschap te garanderen. Het betreft de Hoge VN-Commissaris voor de Vluchtelingen (UNHCR): www.unhcr.be/nl zie ook: <https://www.aivl.be/subthema/definitie-en-internationale-bescherming/815>

[7] Buma in een vraaggesprek met Carla Joosten in Elsevier van 20 oktober 2015.

[8] De Groene Amsterdammer d.d. 12-05-2016

[9] Idem

[10] Mt 22: 37 en Mc 12:31

[11] Ex. 2:22

[12] Oh, East is East and West is West, and never the twain shall meet,

Till Earth and Sky stand presently at God's great Judgment Seat;

But there is neither East nor West, Border, nor Breed, nor Birth,

When two strong men stand face to face, though they come from the ends of the Earth!

Quote

Ik ben nu al 74 jaar wereldburger en 47 jaar wereldfederalist en geloof nog steeds dat om een vreedzame, leefbare en duurzame wereld te creëren de formatie van een wereldfederatie noodzakelijk is.

Groet, Jan Willem van Leenhoff
31 maart 2015

Ontmoetingsdag Vredesbeweging

Beste mensen,

Hierbij mijn bijdrage aan de Ontmoetingsdag Vredesbeweging, EMMA, 28 mei 2016; schriftelijk omdat Esperanto Nederland tegelijkertijd de jaarvergadering houdt.

Uit "Woorden van kameraad Lanti" (1931: pseudoniem voor Eugene Adam, voorzitter van de arbeidersvereniging SAT) OVER PACIFISME (Pri Pacismo, n.a.v. zijn vertaling van "Candide" van Voltaire)

Ik moet toegeven dat dit maar weinig bijdraagt tot vrede. Dit soort werk is niet briljant en geeft noch faam en glorie noch materieel voordeel. Maar desondanks blijf ik er stellig van overtuigd dat deze roemloze, bescheiden taak nuttiger is om de psychologische oorzaak van oorlogen uit te bannen dan de pompeuze redevoeringen en hartroerende oproepen tot een vrede, die niet haalbaar blijft, zolang onze planeet geen economische eenheid vormt en zolang de menselijke geest verzadigd blijft van patriottisme en nationale onafhankelijkheidsdrang (lees: zelfzucht).

Lanti zocht wereldwijde samenwerking van de uitgebuite mens tegen de uitbuiters. Zeer actueel! (TTIP)

Aan de andere kant richt de neutrale "Wereld-Esperanto-Vereniging" zich in het congressthema in Nitra (23-30 juli, Slowakije, 101e Universala Kongreso de Esperanto) op "RECHTVAARDIGHEID OP SOCIAAL EN TAAL-GEBIED".

Ik vraag me steeds af wat de oorlogszuchtige magnaten bezielt: alleen strategische punten en grondstoffen bemachtigen of ook angst voor de massa's, die onze Aarde overbevolken. Bevolkingspolitiek lijkt een eerste vereiste. MAAR aan de andere kant ook naleving van de mensenrechten: oneerlijke concurrentie is in feite handelsoorlog. Dus geen TTIP zolang in de VS en andere landen inzet van gearresteerden en kinderen de arbeidsmarkt bederft, er met het milieu onvoldoende rekening wordt gehouden en inheemse volkeren verdreven worden. De VN moet de middelen krijgen dit aan banden te leggen.

Bij de Wereld Federalisten Beweging Nederland heb ik al voorgesteld om (via de politieke partijen in ons parlement) onze regering te vragen om in internationale samenwerking te beginnen met de afbouw en uiteindelijke afschaffing van wapenindustrie en -handel. Dit onder toezicht van de VN.

Julie een inspirerende bijeenkomst wensend,

Rob Moerbeek

RENKONTIĜO DE LA PACMOVADO

Karaj,

Jen mia kontribuo, skriba ĉar samtempe jarkunvenas Esperanto Nederland.

El "Vortoj de k-do Lanti" (1931, pseŭdonimo por Eugène Adam, prezidanto de la laborista SAT), rilate la tradukon de "Candide" de Voltaire:

"Mi konfesas, ke tio malmulte kontribuas al la Paco. Tiu laboro ne estas brila kaj liveras nek gloron, nek famon, nek materian profiton. Sed malgraŭ tio mi estas firme konvinkita, ke tia senfama kaj modesta tasko pli utilas por detruo la psikologian kaŭzon de militoj ol la pompaj paroladoj kaj kortuŝaj alvokoj por paco nerealegebla, tiom longe, kiom nia planedo ne estas ekonomie unuigita kaj kiom la spiritoj restas saturitaj je patriotismo kaj nacia sendependemo." (legu: egoismo)

Kaj Lanti volas unuigi la ekspluatatojn kontraŭ la tutmondaj ekspluatantoj.

Tre aktuala: TTIP!

Aliflanke la neŭtrala Universala Esperanto-Asocio koncentriĝas al la kongresa temo en Nitra (Slovakio, 101-a Universala Kongreso de Esperanto, 23-30 julio): "Socia kaj lingva justeco".

Mi ĉiam demandas min kio inspiras la militemajn magnatojn: ĉu nur la aspiro akiri strategiajn bazojn kaj krudmaterialojn, aŭ ankaŭ timo antaŭ la popolamasoj troloĝantaj nian teron.

Populacia politiko ŝajnas nepre bezonata. SED aliflanke ankaŭ plenumado de la Homaj Rajtoj: malhonesto konkurenco fakte signifas ekonomian militon. Do ne estu TTIP dum en Usono kaj aliaj landoj laborigo de arestitoj kaj infanoj subfosas la labormerkaton, oni malzorgas la vivmedion kaj forpelas indiĝenajn popolojn. Unuigxintaj Nacioj devus ricevi la rimedojn por subpremi tiun eksplutadaon.

Ĉe WFBN (Monda Federista Movado, Nederlanda sekcio) mi jam proponis (pere de la politikaj partioj en la Parlamento) instigi la registaron en internacia kunlaboro iniciati la malkonstruon kaj fine definitivan ĉesigon de armilaj industrio kaj komerco, sub kontrolo de UN.

Dezirante al vi inspiran kunvenon,

Rob Moerbeek.

TTIP

Als gedegen wetgeving op het gebied van o.a. arbeid, milieu, dierenwelzijn, privacy en consumentenbescherming u lief is, teken dan het TTIP referendum op <https://ttip-referendum.nl/>

TTIP-referendum

TTIP staat voor Transatlantic Trade and Investment Partnership. TTIP is een handelsverdrag waarover de Europese Commissie sinds 2013, namens alle lidstaten van de EU, onderhandelt met de Verenigde Staten. CETA is de Canadese versie van TTIP en staat voor Comprehensive Economic and Trade Agreement. Als ze er komen, zullen TTIP en CETA de grootste handelsakkoorden zijn die ooit zijn afgesloten. TTIP en CETA zijn zeer ambitieus en gaan veel verder dan 'traditionele' handelsverdragen die zich vooral importheffingen en handelstarieven richt. TTIP en CETA gaan vooral over het gelijktrekken van verschillen in wetgeving en standaarden tussen de VS, Canada en de EU. Daardoor zullen we de vaak lagere standaarden die in de VS en Canada gelden, op het vlak van o.a. arbeid, milieu, dierenwelzijn, privacy en consumentenbescherming, in Europa accepteren.

Geheime onderhandelingen, geen democratische controle

De onderhandelingen vinden achter gesloten deuren plaats. De invloed van lobbyisten is groot. Zelfs de door ons gekozen volksvertegenwoordigers in Den Haag en Brussel krijgen maar beperkt toegang tot de onderhandelingen. Pas aan het einde van de rit wordt TTIP geheel op tafel gelegd; CETA is al af (maar nog niet goedgekeurd). Het Europees Parlement en de Tweede Kamer mogen vervolgens alleen 'ja' of 'nee' zeggen tegen de deal. Het voorstel mag niet worden aangepast. De beperkte toegang tot de onderhandelingen in combinatie met deze alles-of-niets keuze leidt tot een ondermijning van de democratische controle op het proces.

Minder zeggenschap, slechtere wetgeving

Omdat TTIP en CETA de wetgeving tussen de EU en de VS resp. Canada op grote schaal gelijk wil trekken wordt de ruimte voor ons als Nederland om zelf democratische besluiten te nemen ernstig beperkt. TTIP en CETA willen niet alleen huidige maar ook toekomstige wet- en regelgeving tussen de EU en de VS en Canada zoveel mogelijk gelijktrekken. Hiervoor zullen nieuwe, ongekozen, bureaucratische overlegorganen in het leven worden geroepen. Nieuwe wetgeving zal door deze 'regulatory cooperation' achter gesloten deuren en in consultatie met het bedrijfsleven worden opgesteld. De besluitvorming komt hierdoor verder van de Nederlandse burger af te staan die daardoor minder invloed zal hebben op het eindresultaat.

Schadeclaims tegen de democratie

Tot slot zullen TTIP en CETA buitenlandse bedrijven in staat stellen om via arbitrage schadevergoedingen te eisen van de Nederlandse overheid wanneer die democratisch tot stand gekomen beleid wil doorvoeren dat mogelijk een negatief effect zal hebben op de winsten en investeringen van de bedrijven in kwestie. Denk hierbij aan verscherpte consumentenbescherming, verbetering van dierenwelzijn, milieuwetgeving of betere arbeidsvoor-

waarden. Als een bedrijf meent dat dergelijk wetgeving een negatief effect zou hebben op de winst dan kan een bedrijf een schadeclaim indienen. Deze schadeclaims bij dit soort arbitragezaken kunnen in de miljarden lopen. Schadeclaims waar de belastingbetaler mogelijk voor op moet draaien. Bedrijven kunnen op deze manier de Nederlandse overheid onder druk zetten om verbeterde wetgeving (o.a. op het gebied van consumentenbescherming, milieubescherming, dierenwelzijn, privacy en arbeid) af te zwakken of niet in te voeren.

TTIP- en CETA-referendum

TTIP en CETA zullen verstrekkende gevolgen hebben voor onze samenleving en de manier waarop we onszelf besturen. Wereldwijd wordt er door vele NGO's actie gevoerd tegen TTIP en CETA. Zo ook in Nederland. Doordat de onderhandeling in het geheim worden gevoerd kunnen Nederlanders nauwelijks invloed uitoefenen op het proces, zelfs niet via de door hen gekozen volksvertegenwoordigers in Den Haag en Brussel. Het is daarom van groot belang dat als TTIP er komt we in Nederland een referendum organiseren over dit handelsverdrag. Via een referendum kunnen Nederlandse burgers laten weten wat ze vinden van TTIP en kunnen zij een breed maatschappelijk debat over dit handelsakkoord afdwingen dat nu door het geheime karakter van de onderhandelingen niet mogelijk is.

CETA is zelfs al af. In de loop van 2016 en (mogelijk) de eerste helft van 2017 willen de Europese instellingen en de nationale parlementen CETA goedkeuren. Daarom worden de pijlen nu vooral gericht op CETA. Hierover zal het eerste referendum plaatsvinden.

U kunt de petitie tekenen op <https://ttip-referendum.nl/>

De rol van de roddel ...!

door Frans H. Micklinghoff

Er zijn mensen die meer weten over mij dan ikzelf! Zo kwam mij onlangs ter ore dat ik al een jaar 'gescheiden' was. Ja, van tafel, bed en huis! Maar voor zover ik bijna zeker weet heeft mijn partner echt de koffers (nog) niet gepakt. Toch wordt het als 'de absolute waarheid' rondgebazuind. Heerlijk. Ik geniet werkelijk van dit soort 'roddel'. Want al is de roddel nog zo hardnekkig en snel, de waarheid achterhaalt haar op den duur wel!

Atlanticus?

Zo weten sommige mensen met grote stelligheid te beweren dat ik een 'atlanticus' ben. Dat ik een enthousiast aanhanger van een modern leger ben en pleit voor de aanschaf van (nog) meer wapens. Ach, meer dan mijn schouders ophalen over dit soort beweringen doe ik niet. Natuurlijk ben ik wel eens bang dat ergens (zuidelijk China? Noord-Korea?) ooit de zaak uit de hand loopt en we een behoorlijke oorlog krijgen met gebruik van kernwapens. Maar omdat ik daarom een enthousiast atlanticus ben, een voorstander van de NATO? Nou nee.

De NATO is een noodzakelijk kwaad dat er voor gezorgd heeft dat we nu al meer dan 70 jaar geen oorlog hebben gehad in dit westen van Europa. Voorstander van nog meer kostbaar geld steken in peperdure wapensystemen ben ik bepaald niet. Het grote probleem dat op ons afkomt, de opwarming van de Aarde en de daaruit voortvloeiende stijging van de zeespiegel, valt niet met tanks en JSF's te bestrijden. Ons leger zou een nationale organisatie moeten zijn voor op mogelijk op ons afkomende rampen.

Vroeger hadden we daarvoor de BB (Bescherming Bevolking), maar die is afgeschaft. Ons beroepsleger zou zich moeten concentreren op de bestrijding van terrorisme, de bewaking van onze grenzen en hulp bieden aan door een onheil getroffen gebieden.

Echt vechten op andermans grondgebied, nee, daar zie ik geen heil in. Wel zie ik veel in vredesmissies voor ons beroepsleger. Dus ik ben niet tegen het leger, maar dan wél vóór een leger dat zo min mogelijk schiet en zoveel als mogelijk opbouwt. Kortom: in plaats van vernietigend destructief opbouwend positief.

Samengevat: gezien het aanvaarden van de omstandigheden en beseffend dat niemand bereid is de revolutie uit te roepen – ja, Nederland en revolutie gaan echt niet samen – en behept met een realistische kijk moet ons leger ook leren helpen, in plaats van schieten. Slechts dan zijn de miljarden die onze krijgsmacht worden gestoken ook 'nuttig'. Maar eerlijk gezegd, de vraag of ik of iemand anders nu atlanticus is of niet, kan me totaal niet boeien. Een atlanticus heeft een opvatting die ik kan respecteren, zolang hij/zij ook mijn opvatting respecteert: dat we het

oefenen voor het verrichten van krijgsv verrichtingen moeten ombuigen naar het verrichten van hulp en opbouw.

Bestuurlijk – nieuwe bestuursvormen

Uit het voorgaande moge duidelijk zijn dat het leger, krijgsv verrichtingen en militaire pachten zich niet in mijn warme belangstelling mogen verheugen. Wel kan ik enthousiast worden over het zoeken naar nieuwe bestuursvormen. Dan belanden we bij de kern van het federalisme. Besturen en beslissen moet op het laagste niveau. Dus iedere wijk of buurt met een buurtagent moet een eigen buurtbestuur hebben met bevoegdheden en een budget. Daar, in de wijk of buurt moet het, door de directe betrokkenheid, gebeuren. Kan het echt niet anders, dan gaat het naar het bestuur van het dorp/stad, dan naar de provincie en dan pas naar het landsbestuur.

Ik pleit dus tegen de trend van schaalvergroting en voor schaalverkleining! En ik pleit voor minder jarenlang aan het pluche klevende bestuurders en vóór regelmatig wisselende bestuurders. De continuïteit in bestuur wordt toch wel gegarandeerd door de aan hun stoel geplakte ambtenaren. Dit komt neer op het niet meer verkiezen van gemeenteraadsleden voor vier jaar, wat in de regel erop neer komt dat ze nog eens vier jaar worden gekozen en meestal 8 tot 12 jaar op hun stoel zitten. Waarom niet ook een paar niet aan een politieke partij gebonden doorsnee burgers voor een jaartje in de gemeenteraad, Provinciale Staten en de Tweede Kamer opnemen? Kortom: nieuwe bestuursvormen boeien mij mateloos.

Samengevat: via nieuwe bestuursvormen kunnen we meer burgers bij de vormgeving van onze samenleving betrekken en dat zal noodzakelijk blijken. Demo- en sociocratie betekent een andere opzet van het bestuur en de besluitvorming (dan het huidige) ontwikkelen, maar betekent niet dat tien tegenstemmers tegen vijftien vóór een noodzakelijk en snel te nemen besluit eindeloos kunnen tegenhouden. Hoe dan ook, we moeten naar een beter gedragen bestuur met slagkracht en als we daar geen stappen willen doen dan valt dit land terug naar een bedenkelijk niveau. Die nieuwe bestuursvormen vinden is dé uitdaging van deze eeuw.

Klimaat

Mijn grote zorg is het klimaat, of beter gezegd, de opwarming van de Aarde en de daardoor te ontstane stijging van de zeespiegel. Ruim 70% van de bevolking wordt bedreigd in hun bestaan wanneer de zeespiegel 1 meter hoger komt te liggen. En de verwachting is dat we aan het eind van deze eeuw een stijging hebben van 1 meter. Moeten we daar iets aan doen? Kunnen we er iets aan doen? Het nog meer belasten van de uitstoot van de auto,

China en de barbaren

Boekbespreking door Henry Mensink

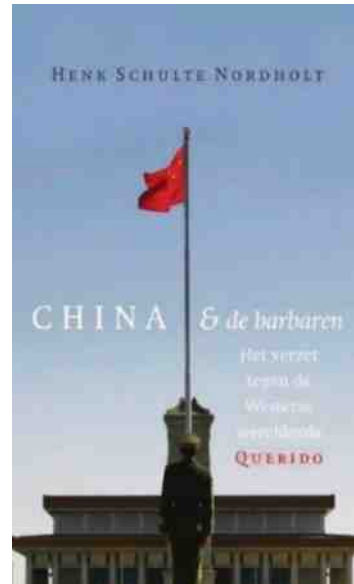
nog meer zonne-energie opwekken, nog meer windmolens erbij zal het thans autonome proces van opwarming niet stoppen. Het uitdenken van oplossingen (die duizenden miljarden euro's gaan kosten) is een van mijn 'afwijkingen'. Je moet dan echt buiten bestaande bewezen grenzen denken. Fascinerend! En echt veel boeiender dan de vraag of we nu pro of contra Atlantische samenwerking zijn. Want dat soort denken is dan echt achterhaald en hoe dan ook contraproductief. We moeten mondiaal denken!

Economie en Europa

In feite heeft de banken- en economische crisis aangetoond dat ons huidig economisch stelsel (systeem) behoorlijk achterhaald is. De euro bestaat nog, de economie draait nog en de rente zit zo rond de 0%. Een goed moment om een geheel nieuw systeem op te zetten. Maar hoe gaat dat eruit zien? Wat kunnen wij burgers doen? Gaan we de weg terug op, die we ooit hebben afgelegd van talloze kleine bankjes via talloze fusies naar enkele grootbanken? Dus van schaalvergroting nu de weg inslaan naar schaalverkleining? Zou heel goed kunnen. Het zou ook een oplossing kunnen zijn voor de afbraak van ons pensioenstelsel, het verdampen van de AOW en de totale uitverkoop van ons sociaal stelsel. Het nadenken over en ontwikkelen van een nieuwe lokale, provinciale, statelijke en mondiale economie is fascinerend. Vooral in een tijd van een afbrokkelend federaal Europa. Tja, alles heeft met alles te maken.

Roddel

Wie zo dapper waren omdat ze streden (en vielen) voor onze vrijheid gedurende WOII, in voormalig Joegoslavië of waar ook ter wereld, dienen eer bewezen te worden. Die eer bewijs ik ieder jaar op 4 mei en andere momenten, indien die zich voordoen. Dat wil niet zeggen dat ik een voorstander ben dat we er zo nu en dan op los slaan. We hebben nu echt andere problemen (zie boven) waar we ons, waar ik me druk over maak. Natuurlijk kan ik me druk maken over de plofkip, Monsanto's Round Up, de emancipatie, zwarte piet, ritueel slachten en onvrijwillige besnijdenis (en nog honderden andere misstanden), maar dat laat ik graag aan anderen over. Natuurlijk heb ik daar ook wel zo mijn gedachten over. Maar mijn tijd is beperkt en daarmee worstel ik. In feite heb ik geen tijd om me met ook nog zoiets complex als een militair complex probleem bezig te houden. Maar lieve roddelantes, ga vrolijk door met wat u niet laten kan! Want als dat uw niveau is, zegt het wél wat over u, niet over mij!

Henk Schulte Nordholt, *China en de Barbaren, Het verzet tegen de westerse wereldorde*, Amsterdam/Antwerpen, 2015. € 24,50; E-boek € 11,99. 471 blz. waarvan 50 blz. register en noten.

China is aanwezig. Een enorme existentie die te groot is voor de menselijke geest om te bevatten, een schijnbaar onsaamenhangende chaos die aan zijn eigen wetten beantwoordt. Lin Yutang (1895-1976)[1]

Met deze regels begint sinoloog Schulte Nordholt zijn essay. Hij geeft aan dat hij in zijn jonge jaren veel filosofie las en dat zijn beelden van de wereld en van China, het land waar hij meer dan twee decennia voor het bedrijfsleven actief was, daardoor behoorlijk zijn beïnvloed.

Kenmerkend voor zijn betoog vind ik de volgende zin: "De filosofie scheidt de wereld naar haar beeld, zij kan niet anders. Filosofie heeft deze tirannieke aandriften zelve. De filosoof heeft in het geheel niets onpersoonlijks; de moraal legt beslist en beslissend getuigenis af van wie hij is"[2].

De westerse filosofie is heel rationeel. Ze is lineair d.w.z. dat op het één het ander volgt, actie is reactie. De Chinese filosofie is geheel anders. Het wereldbeeld is concentrisch. De geschiedenis herhaalt zich voortdurend: in feite is er niets nieuws onder de zon.

Deze twee wereldbeelden zijn in scherp contrast met elkaar en kunnen een bron van voortdurende spraakverwarring en misverstanden zijn.

In feite gaat het boek van Schulte Nordholt hierover en wat er nodig is om het Westen en de Chinezen toch tot elkaar te laten komen. Dat is in de eerste plaats dat de westerse mens uit zijn zelfgeschapen ivoren toren moet afdalen. De geschiedenis, met name de koloniale geschiedenis laat zien dat het Westen daar moeite mee heeft. Dat China net zo'n hoge ivoren toren heeft, zal niemand verbazen. Ook zij vinden dat zij de ultieme beschaving bezitten en de rest van de wereld wordt bewoond door barbaren: "De majestueuze deugd van onze dynastie heeft ieder land onder de Hemel bereikt. Koningen van alle naties hebben over land en overzee hun kostbare tribuut aangeboden." Keizer Qian Long (1735 – 1796)[3].

Het boek begint met een kort overzicht van de geschiedenis van de communistische partij van 1948 tot nu. Niets wordt daarbij overgeslagen van de Culturele Revolutie en de Grote Sprong Voorwaarts via het plein van de Hemels Vrede naar de overgang naar een kapitalistische maatschappij met al haar uitwassen van dien. Steeds wordt de nadruk gelegd op de rol van de communistische partij en haar Grote Roerganger: Mao Zedong.

In feite is er niets nieuws onder de zon. De almacht van de keizers in voorgaande dynastieën of de macht van de

alomtegenwoordige communistische partij. Die almacht is tot op heden voelbaar in alle geleidingen van de maatschappij. De voor het volk enige echte verandering is de overgang van een geleide economie naar een kapitalistische.

Daarbij komt de leer van Confucius[4] goed van pas. Confucius gaat uit van een aantal principes en dat is ingebed in een

rigide stelsel van regels. Dat betekent dat iedereen zijn plaats moet kennen. Het Confucianisme komt de machthebbers dus goed uit hoewel ook de macht zich aan dezelfde strenge regels moet onderwerpen en zich ethisch moet gedragen.

Andere stromingen in China zijn: Het Taoïsme[5], deze staat diametraal ten opzichte van de dichtgetimmerde regeltjesleer van Confucius en Het Boeddhisme, Deze leer komt erop neer dat het leven lijden is maar dat de mens tevens gehecht is aan dit leven. Daardoor wordt de mens telkens opnieuw geboren (samsara) en om dat patroon te doorbreken moet de mens zich onthechten en dat doet hij via meditatie en contemplatie waarbij de mens het achtvoudige pad[6] moet bewandelen. Opkomend in China is het Christendom.

Wat nieuw is en echt een reden tot zorg geeft, is dat China doende is om haar invloed in Azië maar ook in Afrika en zelfs in Europa te vergroten. De nieuwe zijderoute waarbij bijvoorbeeld havens worden opgekocht o. a. in Griekenland wordt in ijlt tempo aangelegd en in Afrika worden wegen, olie- en gasleidingen en wat dies meer zij in fors tempo aangelegd. Daarbij doet China niet moeilijk over mensenrechten. Daardoor is China meer dan welkom bij veel Afrikaanse leiders en wordt de rol van Europa dat wel lastige vragen en eisen stelt, steeds kleiner.

Een nog grotere zorg is de uitbreiding van het grondgebied en dat is wel degelijk een inbreuk op de tot nu toe gevolgde politiek van niet-inmenging in buitenlandse aangelegenheden. Daarbij wordt er heimelijk en listig te werk gegaan. Andere landen met claims of grote belangen, waaronder de VS, protesteren heftig, maar doen niets.

In keizerlijke tijden hanteerden de machthebbers in de omgang met barbaren de tactiek van de zachte overreding, 'wen'. Buitenlandse vertegenwoordigers werden altijd met cadeaus en de beste wensen ontvangen en heengezonden, een tactiek die nog altijd wordt gebruikt. Alleen tegen opstandige barbaren die de superioriteit van China niet wisten te waarderen, werden de wapens ('wu') ingezet. Chinese leiders en nationalistische denkers maken er geen geheim van dat de politieke en militaire barometer eerder richting 'wu' dan naar 'wen' beweegt.

Een openlijk conflict met Amerika is tot nu toe vermeden, dat zou onherroepelijk het einde inluiden van de Communistische Partij, die niet voor niets de grootste en rijkste ter wereld is en dat wil blijven. Eenzaamheid is tegen die achtergrond een lage prijs en wie zou er nu werkelijk bevriend willen zijn met de barbaren?

[1] Hij was een Chinese uitvinder; schrijver; vertaler en linguïst. Zijn gepolijste en informele stijl in zowel het Chinees als het Engels maakte hem tot een van de invloedrijkste schrijvers van zijn generatie. Zijn vertalingen en samenvattingen van klassieke Chinese teksten naar het Engels werden bestsellers.

[2] Nietzsche: Voorbij goed en kwaad (Amsterdam 1979) Pag 17 – 19.

[3] Hij was de zesde Qing keizer en vijfde Mantsjoe keizer die over China regeerde. Daarna zou hij nog zestig jaar op de troon zitten. Deze lange 'Qianlong-periode' staat bekend als de meest succesvolle tijdens de Qing-dynastie. Het was namelijk een periode van grote economische voorspoed. Qianlong was de meest ontwikkelde en belezen keizer tot dan toe.

[4] Chinees wijsgeer (551-479 v. Chr.) Zijn filosofie legde de nadruk op de persoonlijke en bestuurlijke moraal, orde, en respect voor de meerdere, en won vooral aan populariteit door de krachtige traditionele Chinese stellingen. Bron: Jan Bor e.a., De verbeelding van het denken, Amsterdam/Antwerpen, 1997.

[5] Het Taoïsme baseert zich op een boekje van Lao Tse of Tzi die leefde van 604-507 v. Chr. Momenteel is de vraag of Lao Tse wel heeft bestaan want in feite is er niets over de man bekend. Lao Tzi schreef het boekje de Tao Te King dat vaak wordt vertaald met De Weg. Er zijn echter oudere geschriften die al aforismen die in de Tao staan bevatten zoals: Nei Ye. Bron: Guus Swuste, Nei Ye, Enschede 2014

[6]: 1. Juist inzicht; 2. Juiste bedoeling (Houding); : 3. Juiste woorden; 4. Juiste handeling; 5. Juist levensonderhoud (Ethisch gedrag; 7. Zuivere inzicht en 8. Zuivere bedoeling) (Wijsheid) Bron: Kees Waaijman, Spiritualiteit, vormen, grondslagen, methoden, Kampen/Gent 2000.

De Fransiscaanse Vredeswacht vraagt of er organisaties zijn die interesse hebben een wake te organiseren ivm de ITEC wapenbeurs in Rotterdam in mei 2017. Mail naar vredeswacht@hetnet.nl voor meer informatie hierover.

Onderzoeksjournalistiek internationaal bedreigd

door Arthur v.d. Klashorst, lid WFBN

Je zou je kunnen afvragen of echte onderzoeksjournalisten het overal ter wereld moeilijk hebben. Dat lijkt het geval te zijn. Multinationals en hun dochterorganisaties rukken op. Er worden steeds journalisten opgepakt, vastgehouden en ernstig bedreigd. Ze schrijven over gevoelige onderwerpen zoals corruptie, belangenverstrengeling, economie, multinationals, drugskartels, gaswinning Groningen en ingangen naar belastingparadijzen.

VRAGEN

Omdat vele mensen het veel te druk hebben met te veel alledaagse dingen zijn essentiële vragen als deze ernstig ondergesneeuwd:

Waarom is het schrijven over dit of dat onderwerp gevaarlijk? Waarom zijn mensen bang iets te vertellen? Wie zijn er dan op hun tenen getrapt en waarom? Waarom worden de belangen aangetast? Waarom zou men bang moeten zijn als een journalist ergens over schrijft? Waarom is goede journalistiek een bedreigde sector? Waarom worden veel te weinig "Waarom"-vragen gesteld?

Er zijn vele verbanden tussen diverse vormen van journalistiek te vinden. Wie weet wat doodseskaders (Latijns-Amerika) zijn? Hebben jullie gehoord van "The School of the America's" (even googlen). Waarom is er overeenkomst tussen bijvoorbeeld, Pik Botha, Mbutu, Pinochet, Zia Ul Haq, Idi Amin en Duarte, degene die in El Salvador aartsbischop Oscar Romero liet vermoorden in '80?

GONZALEZ GULLEN

Zondagavond 1e Pinksterdag kijk ik naar de VARA rond 20.45 uur. De journalistieke documentairemaaktster van Nederlands-Turkse afkomst, Fidan Ekiz, interviewt in Colombia de Colombiaanse onderzoeksjournalist Gonzalez Gullen. Eind april – begin mei werd in "De Wereld Draait Door" al aangekondigd dat journalistiek werk van Fidan Ekiz eraan zat te komen.

De onderzoeksjournalist Gonzalez Gullen in Colombia is een zeer moedig man. Hij publiceert over de praktijken van drugskartels. Fidan Ekiz reist met Gullen mee en blijkt gaandeweg meer bewondering voor deze meneer Gullen te krijgen. Hij beschikt over body guards die ook mee reizen. Hij verricht onderzoekswerk (wat doen die drugskartels?), dat eigenlijk door het ministerie van justitie zou moeten worden gedaan. Op het Internet is over Gonzalez Gullen meer te vinden.

ROBERT FISK (Independent)

Korte tijd geleden merkte schrijver dezes op dat de Engelse onderzoeksjournalist Robert Fisk (o.a. bekend van zijn boek "De grote civilisatie oorlog") blijkbaar zo'n florissante staat van dienst heeft opgebouwd dat hij de "Lannan Cultural Freedom Award" 2006 ontving, een

geldbedrag van \$ 350.000. Dit is zeven keer zo veel als de Nederlandse "Libris Literatuur prijs" (50.000 euro) die Connie Palmen in 2016 ontving. Onderzoeksjournalisten zijn niet altijd "leuke boekenschrijvers"; ze stellen zaken aan de kaak.

Ik vermoed dat Robert Fisk door o.a. te schrijven over de over-sized grote V.S. militaire aanwezigheid in veel landen in het Midden-Oosten zeker een paar bedreigingen heeft ontvangen, ook al is dat niet bekend. Deze journalist is geen militair -- niet schietgevaarlijk. Hij stelt journalistiek ongewenste zaken aan de kaak, zaken die hij niet schuwt en ook geeft hij lezingen (zie Internet). Als je over V.S. militaire aanwezigheid schrijft, als je onthult waarom de V.S. militair ergens is (ook al leidt dat niet tot ontmanteling van V.S. militaire bases), dan maak je het jezelf niet makkelijk . Ten minste tweemaal in afgelopen twee en een half jaar heeft Brandpunt actualiteiten op zondagavond een item over/met Robert Fisk uitgezonden -- o.a. over een indirecte ontmoeting van Fisk met Osama Bin Laden.

AMY GOODMAN (journaliste in de V.S)

Amy is een Amerikaans journaliste, die onder meer meermaals de klokkenluider en ex-economisch huurmoordenaar John Perkins heeft geïnterviewd. Economische huurmoordenaars zorgen opzettelijk voor verwoesting van de economie van een grondstofrijk maar nog steeds arm 3e wereldland zodat multinationale bedrijven er hun slag kunnen slaan.

Het scheen de voormalig economisch huurmoordenaar John Perkins zo'n 15 jaar gekost hebben om "Confessions of an economic hitman" (vertaald in het Nederlands "Bekentenissen van een economisch huurmoordenaar", 2006) te doen verschijnen. Moeilijkheden met het vinden van een uitgeverij, bedreigingen om te stoppen met het schrijven van dat boek, pogingen om hem om te kopen, dit alles leidde hem af om dat boek te schrijven.

(dit soort informatie kun je vinden op het Internet: documentaire "Apologize of an economic hitman").

ANDREW FEINSTEIN

Er worden thans evenveel wapens verkocht als tijdens de Koude Oorlog. De wapenhandel heeft een eigen economische logica en eigen wetten. In de zomer van 2012 werd de journalist en activist Andrew Feinstein geïnterviewd op de Nederlandse televisie over de eigen economische logica en eigen wetten van de wapenhandel. Alsof het een parallel universum is.

Andrew Feinstein schreef het boek "Handelaren des doods" over de internationale wapenhandel.

Het interview kunt u bekijken op http://www.npo.nl/gesprek-op-2/26-03-2012/VPWON_1167224

Een mooi stukje WFBN-geschiedenis

uit het Handboek Vredesbewegingen – Militaire Inlichtingendienst (maart 1969). Met dank aan Buro Jansen & Janssen dat dit document op Internet publiceerde. zie <http://www.inlichtingendiensten.nl/taxonomy/term/16>

WERELD FEDERALISTEN BEWEGING NEDERLAND
(W.F.B.N.)

1. Oprichting, voorgeschiedenis, achtergronden

De W.F.B.N. werd op 1 maart 1948 te Amsterdam opgericht door een voorlopig bestuur onder leiding van Dr. J. HARDON. Aanleiding tot de oprichting was het aan de dag getreden onvermogen van de Verenigde Naties om de wereldvrede te verzekeren en een wereldeenheden te bewerkstelligen. Voorts de noodzakelijkheid om de toen reeds bestaande, maar sterk verdeelde, wereldfederalistische beweging in ons land beter te organiseren. De beweging kwam pas goed op gang in 1950, toen men voor het eerst officieel naar buiten trad met een eigen blad, een vastgelegde beginselverklaring en een veertiental "principiële richtlijnen". De W.F.B.N. heeft geen politieke achtergrond, is niet verbonden aan enige godsdienstige of levensbeschouwelijke instelling en staat open voor iedere Nederlandse ingezetene, zonder onderscheid van ras, wereldbeschouwing of politieke gezindheid.

2. Doelstellingen, beginselverklaring

De W.F.B.N. streeft naar het tot stand komen van een wereldgezagsorgaan op federale grondslag, uitgerust met voldoende wetgevende, rechtsprekende en uitvoerende macht om internationale geschillen en belangentegenstellingen op vreedzame wijze te regelen en om een blijvende internationale vrede en veiligheid te vestigen en te handhaven. Uit deze bevoegdheden dienen ook de mogelijkheden voort te komen om een rechtsorde te scheppen, die aangepast kan worden aan veranderde omstandigheden.

Een algehele en volledige ontwapening met een deugdelijk controlesysteem is onverbreekbaar verbonden aan het totstandkomen van de wereldrechtsorde. De bewapening van de staten dient dan ook beperkt te blijven tot een zodanige als nodig is voor de handhaving van de binnenlandse orde.

Om de wereldrechtsorde te kunnen handhaven dient het wereldgezagsorgaan te beschikken over een wereldpolitieacht.

De W.F.B.N. is van mening, dat de totstandkoming van een wereldgezagsorgaan bij voorkeur dient te geschieden langs de weg van hervorming van de Verenigde Naties. De W.F.B.N. ziet voorts als haar taak het Nederlandse volk over deze zaken voor te lichten en het te activeren voor het wereldvredesvraagstuk en het besef van zijn verantwoordelijkheid temidden der volkeren te wekken en te versterken. De W.F.B.N. heeft op 16 november 1966 een program voor de vrede gepubliceerd, bestaande uit de volgende punten:

- a. directe vredesoperaties van het secretariaat van de Verenigde Naties;
- b. versterking van het Internationaal Gerechtshof door intrekking van nationale voorbehouden; partijen moeten zich aan de uitspraken van het Hof gebonden achten;
- c. als eerste stap om tot ontwapening te komen het sluiten van een verdrag tegen verdere verspreiding van kernwapens, uitbreiding van het beperkte kernstop-accord en stopzetting van de productie van kernwapens;
- d. instelling van kernwapenvrije zones, neutralisering van gebieden als Zuid-Oost Azië onder waarborgen van de Verenigde Naties, demilitarisering van de ruimte;
- e. aandrang van de Nederlandse regering op het beleggen van een conferentie van alle regeringen tot versterking van de V.N.; ontwikkeling van vredeskorpsen; toelating van communistisch China tot de organisatie van de V.N.;
- f. internationale planning en coördinatie van ontwikkelingshulp;
- g. doeltreffende overheidssteun voor de wetenschappelijke benadering van vraagstukken van oorlog en vrede;
- h. meer aandacht op scholen voor mede-wereldburgers.

Het vredesprogramma, dat op de Algemene Vergadering van 8-5-1967 werd goedgekeurd, is ingedeeld in drie fasen:

1e fase (tot 1970): in deze fase dienen de vredeshandhavende functie van de V.N. en de bevoegdheden van het Internationaal Gerechtshof te worden versterkt en moeten ontwapeningsmaatregelen worden getroffen. NAVO en Warschaupact - of de leden-staten afzonderlijk - zouden een niet-aanvalsverdrag moeten sluiten.

2e fase (tot 1977): Een kernwapenvrije zone in Europa zou moeten worden ingesteld; de beide Duitslanden volledig gedemilitariseerd.

3e fase (tot 1992): Hierin zou de verplichte jurisdictie van het Internationaal Gerechtshof tot stand moeten komen. NAVO, Warschaupact en andere militaire organisaties zouden moeten worden opgeheven. Alle A.B.C. wapens moeten dan zijn vernietigd.

3. Organisatie, structuur

a. adressen: Statutaire plaats van vestiging is Amsterdam, adres secretariaat: Burgem. Patijnlaan 49, 's Gravenhage.

b. juridische vorm: De W.F.B.N. is een vereniging, goedgekeurd bij K.B. van 7-12-1953.

c. structuur en omvang: Er zijn afdelingen in Alkmaar, Amsterdam, Arnhem, Bussum, Epe, 't Gooi, 's Gravenhage, Groningen, Haarlem, Leeuwarden, Nijmegen, Utrecht en Wageningen. Er is nog een jongerengroep, genaamd: "Werkgemeenschap van Jonge Wereldfederalisten", die de status heeft van een afdeling. In totaal zijn er ongeveer 2000 leden, merendeels intellectuelen.

d. bestuur: Erepresident is de oprichter Dr. J. HARDON, Lochem. De Algemene Vergadering is bekleed met de uiterste en hoogste macht. Namens deze oefent het Hoofdbestuur toezicht uit op en draagt mede verantwoordelijkheid voor de werkzaamheden van het Dagelijks Bestuur.

Het Hoofdbestuur bestaat uit de volgende leden:

Prof. Dr. H. BRINK o.p.
Ir. J.V. COLIJN
Mr. G.W. HAAS
Mevr. M.L. HOFLAND - KOMTER
Mevr. J.C. v.d. LEK - SIPS
Mevr. H. MEYERS - KEHRER
Drs. H.J. NANNEN
Ir. H.E.C. POORTMAN
Ir. J.D. SPAARGAREN
F.E. SPIERING
Chr. WAGTER
Drs. J.P. van ZWEEDEN

Aan het Hoofdbestuur zijn nog toegevoegd:

Dr. J.H. AAFJES en H.BOSCHMA als vertegenwoordigers van de Afdelingsraad en Mej. M.F.F, van de RIET (Amsterdam) als vertegenwoordigster van de Studentenvereniging voor Internationale Betrekkingen.
Het Hoofdbestuur wordt jaarlijks gekozen door de Algemene Vergadering. Kandidaatstelling gebeurt door het hoofdbestuur, de afdelingen en de leden.

Het Dagelijks Bestuur wordt gevormd door:

algemeen voorzitter: : Drs. Chr. N. van WIJNGAARDEN, Voorburg
vice-voorzitter: Prof. O. KOEFOED, Voorburg
algemeen secretaresse: Mej. E.E. v.d. LELIE, Rijswijk (Z. H.)
tweede secretaresse: Mevr. J.G.MERENS-BONSET, Voor-
schoten
secretaris: Drs. D. van SABBEN, De Bilt
algemeen penningmeester: H. SEELEMEYER, Amsterdam
beleids- en voorlichtingssecretaris : Drs. L. WECKE, Arnhem
hoofdredactrice : Mej. Mr. A.W. HENNY, Den Haag
toegevoegde leden : H. DUPONT, Utrecht, Th. E. KNEGT, Amstelveen, Drs. J. VERMEULEN, Leidschendam.

Er is nog een Raad van Advies, gevormd door de volgende leden:

Prof.Jhr.Dr. F.A.M. ALTING von GEUSAU
Mr. Dr. C. BERKHOUWER
Mr. C.A. BOS
Prof. Mr. W.F.de GAAY FORTMAN
Dr. J. HARDON
Prof. Dr. T.T. ten HAVE
Prof. Dr. W.R. HEERE
Mr. H.J.C.M. KAPPEYNE van de COPPELLO
Dr. J.A. de KONING
D. v.d. MEULEN
Prof. Mr. B.V.A. RÖLING
G.J.N.M. RUYGERS
Dr. C.J. SCHUURMAN
Dr. W.J. SCHUYT
Mr. G.H. SLOTEMAKEH de BRUINE
Prof. Dr. J. TINBERGEN

4. Publicaties, publiciteitsorganen

a. periodieken:

- "WERELDFEDERATIE", uitgave van de W.F.B.N., ver-

schijnt tweemaal per maand in oplage van 2500 exemplaren, bestemd voor leden, abonnees en andere belangstellenden, instellingen, bibliotheken.

Hoofdredactie: Mej. Mr. A.W. HENNY, Den Haag. Overige redactieleden: Drs. J. VERMEULEN, Drs. L. WECKE en Drs. C.N. van WIJNGAARDEN. Redactie-adres: Burgem. Patijnlaan 49, Den Haag.

- "START", periodiek van de "Werkgemeenschap van Jonge Wereldfederalisten". Redacteur : Chris WAGTER, Notenstraat 13, Amsterdam.

b. Overige publicaties:

De W.F.B.N. publiceert incidenteel brochures en studies; jaarlijks verschijnt een serie syllabi ten behoeve van gebruik door gespreksgroepen. Voorts worden bij diverse gelegenheden pamfletten en folders uitgegeven. Enkele door W.F.B.N. uitgegeven brochures zijn:

- Federale Wereldregering een Noodzaak!

- Op zoek naar vrede; toespraken President J.F. Kennedy -1963

- Wereldfederalisme. Een Federalist antwoordt een Fata-
list - 1965

- Voorstellen tot herziening van het Handvest der Vere-
nigde Naties - herdruk 1965

- Informatiebrief, een schriftelijke introductie van de
W.F.B.N. - 1965, 1967

- Programma voor de Vrede - 1967.

5. Verhouding tot het communisme

Van enige contact of samenwerking met communistische organisaties is tot dusverre niets gebleken. Inherent aan het federalisme is wel een onbevooroordeelde opstelling ten aanzien van communistische landen.

6. Nationale contacten

Er is een geregelde, maar ongereguleerde samen-
werking met andere vredesorganisaties, zoals de Anti
Atoombom Actie, Doopsgezinde Vredesgroep, Genoot-
schap der Vrienden (Quakers), Kerk en Vrede, Pax
Christi, Sjaloom, Stichting Vredesopbouw, Comité 1961
voor de Vrede e.d.

Voorzover bekend echter geen samenwerking met de
"Nationale Stichting Propaganda Federale Wereldrege-
ring" of andere wereldfederalistische groepjes.

De W.F.B.N. heeft een vertegenwoordiger in de NOVIB.
De Studentenvereniging voor Internationale Betrekkin-
gen en de W.F.B.N. hebben over en weer vertegenwoor-
digers in elkaars hoofdbesturen.

In het kader van het Jaar van Internationale Samen-
werking bestonden er in 1965 contacten met de Vereniging
voor Internationale Rechtsorde (VIRO), Nederlandse
Organisatie voor Internationale Bijstand (NOVIB), Atlan-
tische Commissie, Europese Federalisten, UNESCO e.a.
organisaties.

7. Internationale contacten

De W.F.B.N. is aangesloten bij de "World Association of
World Federalists (W.A.W.F.), waarvan het internationaal
secretariaat gevestigd is op het adres van de W.F.B.N.:
Burgem. Patijnlaan 49 te Den Haag. Voorts bestaan er
contacten met nevenorganisaties in het buitenland, t.w.:
Frankrijk: Union Fédéraliste Mondiale, te Parijs

Duitsland: Weltföderalisten Deutscher Zweig EV, Frankfort
Engeland: Federal Union Ltd, te Londen
België: Union Fédérale, te Brussel
U.S.A.: United World Federalists, te Washington D.C.

8. Activiteiten

Gedurende de eerste tien jaar van zijn bestaan legde de W.F.B.N. in de propaganda sterk de nadruk op de noodzaak van herziening van het Handvest der Verenigde Naties. Daarna verschoof het accent meer naar het propageren van praktische maatregelen, die het gezag van de V.N. moeten versterken en deze organisatie moeten stuwen in de richting van een werkelijke wereldfederatie. De activiteiten van de W.F.B.N. worden de laatste jaren ook steeds meer gericht op de propaganda voor de bevordering van een goede verstandhouding tussen de volkeren door een politiek van ontspanning, wapenbeheersing en geleidelijke ontwapening in Europa en voor verbetering van de ontwikkelingshulp. Jaarlijks wordt tenminste een weekendconferentie georganiseerd, gewijd aan een actueel wereldprobleem. Incidenteel vinden ook conferenties in samenwerking met andere groeperingen plaats.

De W.F.B.N. probeert voorts het beleid van de Nederlandse regering te beïnvloeden door zich met haar verlangens tot de ministers of de volksvertegenwoordiging te wenden. In de Tweede Kamer-fracties van alle grote partijen zit een lid van de Raad van Advies van de W.F.B.N.!

Voorts wordt medewerking verleend aan activiteiten van andere vredesbewegingen. Zo heeft W.F.B.N. actief deelgenomen aan de manifestaties van de Vredesweek 1967 van het Interkerkelijk Vredesberaad en medewerking verleend aan de uitgave van de vredeskrant "Vijf voor de Vrede" van Militia Christi en Sjaloom.

CONFIDENTIEEL

Uit de Arabische Spreekwoorden- en Anecdotenschat

(Vert. Husein Al-Amily, Uitg. UEA 2008)

(ingestuurd door Rob Moerbeek)

God heeft de mens met rede begiftigd, maar niet met kennis. (Bedoeïens)

Twijfel is de sleutel tot kennis.

Doe de mensheid goed, maar verwacht er geen dankbaarheid voor.

De geslagene kan vergeven, maar de dader kan niet vergeten.

Heb je gezondheid, heb je hoop; heb je hoop, dan heb je alles.

Wie bang is voor de hel, moet er niet vlakbij komen.

Een leider van kamelen moet niet gehaast zijn.

De maag huisvest ziekte.

Gebrek aan verstand vermoeit de benen (voet).

Ze vroegen een Bedoeïen aan wie ze een geheim hadden toevertrouwd, of hij het zou bewaren. "Ik ben het al vergeten", antwoordde hij.

Verdien slechts een duit per dag, maar blijf niet werkeloos.

Leg je pijl aan, maar stel het schieten uit. (Perzisch)

Op elke winst moet je belasting betalen; en de belasting op kennis is die verbreiden onder de mensen.

Kennis is de beste schat, licht om mee te dragen, niet te roven voor een dief, heel nuttig in nood, waardig in de samenleving, metgezel in eenzaamheid en plezier zonder verveling.

Kennis is een sieraad van de geest, en om dit op te smukken dien je eerst je ziel te ontdoen van het stof der arrogantie.

Weet alwat je zegt, maar zeg niet alwat je weet.

Wil je iets snel volvoeren, haast je dan niet.

DE KONING EN DE RECHTVAARDIGHEID

De koning vroeg Bahaoella eens: "Bahaoella, als ze je geld en rechtvaardigheid zouden voorzetten, welk van de twee zou jij kiezen?" – "Ik zou geld kiezen." – "Hoe zit dat?", vroeg de koning nieuwsgierig. "Voor zover het mij aangaat, ik verkies rechtvaardigheid, want rechtvaardigheid is een zeldzaamheid en moeilijk te bemachtigen; wat vind jij dus?"

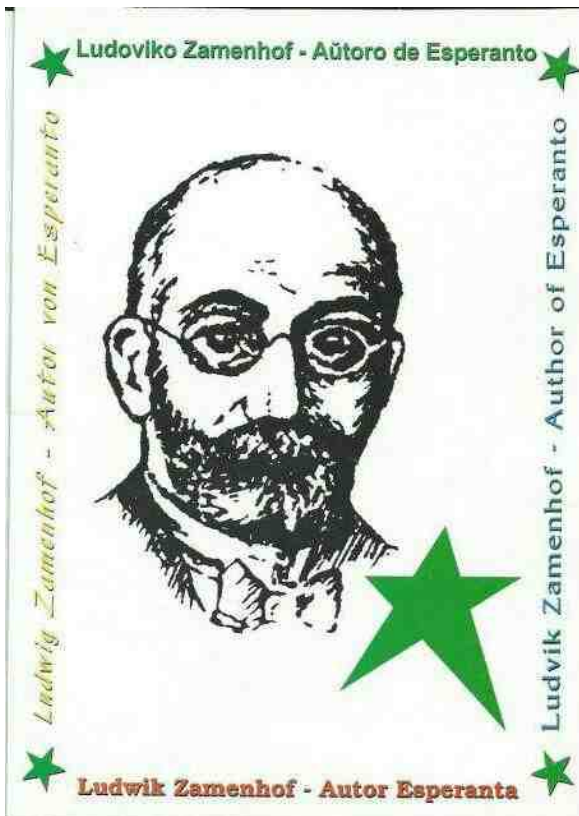
"Klopt! Ieder zoekt wat hem ontbreekt, Uwe Majesteit!"

DE VN-ARENA

School voor wereldburgers. Docenten opgelet! Zie: <http://www.cmo.nl/vnaarena-vo/>

Een digitale leeromgeving met vrij toegankelijk lesmateriaal over de wereldsamenleving voor scholieren van 10 tot 18 jaar.

Ontwikkeld door het Centrum voor Mondiaal Onderwijs met financiële steun van het VSB-fonds, de WFBN, de Onderwijscommissie van de NVVN en Mies Brouwer.

VN vestigt humanitair data centrum in Den Haag

Den Haag krijgt er een nieuwe VN instelling bij. The UN Office for the Coordination of Humanitarian Affairs (OCHA) start in 2017 een data centrum in de stad. Het initiatief wordt ondersteund door het ministerie van Buitenlandse Zaken en de gemeente Den Haag.

"Het gebruik van data is beslissend bij het leveren van effectieve humanitaire hulp. Alleen op die manier kun je mensen in nood goed helpen.", zegt Stephen O'Brien, UN Under-Secretary-General for Humanitarian Affairs and Emergency Relief Coördinator.

Wethouder Ingrid van Engelshoven: "Den Haag gaat wereldwijd voorop in innovatie op het gebied van Vrede en Recht. We hebben de digitale kennis en specialisten in huis om bij te dragen aan een effectieve aanpak van humanitaire rampen."

Die digitale kennis wordt ontwikkeld in het Het Peace Informatics Lab. Het Centre for Innovation van de Universiteit Leiden werkt daaraan vanuit Den Haag. Er worden methodieken uitgedacht en prototypen gebouwd om armoede te bestrijden en te helpen als zich humanitaire crises voordoen in de wereld. Zo wordt geprobeerd bij te dragen aan een vreedzamer en stabielere wereld.

Internationale stad van vrede en recht

Den Haag heeft 160 internationale organisaties veelal op het gebied van Vrede en Recht. Daaronder VN instellingen als Het Internationaal Gerechtshof en het Joegoslavië Tribunaal. In het kielzog daarvan ontwikkelt de stad zich meer en meer als kennisstad op het gebied van internationaal recht en veiligheid.

(Persbericht gemeente Den Haag, 23 mei 2016)

El "Trezoro de Arabaj Proverboj kaj Anekdotoj" (UEA, 2008)

Dio donis racion, ne scion al la homo. (beduena) Dubo estas la ŝlosilo de scio.

Faru bonon al la homaro, tamen ne atendu dankemon pro tio.

Frapito povas pardoni, sed la frapinto ne povas forgesi.

Havante sanon, vi havas esperon; havante esperon, vi havas ĉion.

Kiu timas Inferon, tiu ne iru apud ĝi.

Kondukisto de kameloj devas ne rapidemi.

La stomako estas hejmo de malsano.

Manko de saĝo lacigas la piedon.

Oni demandis beduonon, al kiu oni konfidis sekreton, ĉu li gardos ĝin.

"Mi ĝin jam forgesis", li respondis.

Perlaboru groŝon ĉiutage, sed ne restu senlabore.

Pretigu vian sagon, sed prokrastu la ĵeton. (persa)

Pri ĉiu gajno oni pagu zakaton (imposton), kaj la zakato de scio estas disvastigi ĝin inter homoj.

Scio estas la plej bona trezoro, malpeza por porti, ne rabebla por ŝtelisto, tre utila en bezono, digna en socio, kamarado en soleco kaj plezuro sen tediĝo. Scio estas ornamo de la menso, kaj por brili ĝin oni devas unue purigi la animon de la polvo de aroganteco.

Sciu ĉion kion vi diras, sed ne diru ĉion kion vi scias. Se vi volas plenumi ion rapide, ne rapidu.

LA REĜO KAJ JUSTO

La reĝo foje demandis Bahlulon: "Bahlulo, se oni metus monon kaj juston antaŭ vin, kion vi elektus el la du?"

"Mi elektus monon, Moŝto!"

"Kiel estas tio?", scivolis la reĝo. "Tiom, kiom koncernas min, mi preferas juston, ĉar justo estas tre malofta kaj malfacile akirebla. Do, kion vi opinias, Bahlulo?"

"Certe", respondis Bahlulo. "Ĉiu serĉas tion, kio al li mankas, via Moŝto!"

Goed rentmeesterschap, gelijk vrede, een haalbare kaart

door Wouter ter Heide

Ervan uitgaande dat de Aarde met al haar rijkdommen (zoals de olievoorraden in Alaska) ons gemeenschappelijk bezit is, is het juiste gebruik en beheer daarvan – goed rentmeesterschap – onze gemeenschappelijke taak. Voor de uitvoering daarvan missen we helaas het daarvoor benodigde mondiale eenheidsbeleid, dat partij- en landsgrenzen overstijgt. Door dit gemis zijn bedrijven als Shell in staat zijn de oliewinning wereldwijd naar hun hand te zetten, ten koste van het algemeen belang: “Goed rentmeesterschap”.

Met haar opvatting – die weliswaar aannemelijk klinkt – dat winning van Alaskaolie nodig is om de mondiale samenleving draaiende te houden, gaat de Shell-directie voorbij aan de kernvraag of die winning wel ten goede komt aan de leefbaarheid van onze planeet en daarmee aan de toekomst van al wat leeft. De beantwoording daarvan gaat logischerwijs het vermogen van Shell ver te boven, gezien de strekking of wereldomvattende dimensie daarvan. Dit maakt de vraag evenwel niet onoplosbaar. Integendeel! Zowel in wetenschappelijk als in beschouwelijk opzicht moeten wij zo langzamerhand met elkaar in staat zijn tot een de creatie van een bevredigend antwoord op die mondiale vraag.

Wat het wetenschappelijke van dat antwoord betreft zullen we uiteraard te rade moeten gaan bij de kennis waarover hogescholen en universiteiten beschikken. Voor het beschouwelijke zullen we te rade moeten gaan bij onze recente verleden. In de zin dat wij de hardvochtige werkelijkheid van de Tweede Wereldoorlog, die wij onlangs massaal herdacht hebben, moeten koppelen aan het zachtmoedige mensenrechtenideaal dat wij aan het gruwelijke oorlogsgeweld te danken hebben.

Politiek gesproken hebben wij daarmee voor het eerst in onze geschiedenis een ideëel punt op onze politieke horizon gezet, dat kan worden beschouwd als een samenbundeling van religieuze en ideologische vergezichten en daardoor wereldwijd wordt onderschreven, te weten: “Het gemeenschappelijk door alle volkeren en alle naties te bereiken (vrede-)ideaal”.

Het gezamenlijk uitzetten van de route naar dat eindpunt zie ik als de taak van onze tijd, die wij met vereende krachten moeten kunnen klaren. Daarvoor zullen we allereerst het wereldwijd gehanteerde dictatoriale beleidskompas, dat draait om dictatoriale parlementaire en monetaire belangen (wie regeert dicteert/wie betaalt bepaalt), moeten vervangen door een democratisch alternatief. Een mondiaal beleidskompas dat draait om het

algemeen belang, waar de alom onderschreven Universele Verklaring van de Rechten van de Mens symbool voor staat.

Voor die hoopgevende vervanging zullen we moeten aankloppen bij het daarvoor geëigende mondiale platform: “De Verenigde Naties”. Jammer genoeg zal onze volkerenorganisatie daar geen gehoor aan kunnen(!) geven, zolang zij functioneert als een organisatie van regeringen die primair het nationale of eigenbelang voorstaan, in plaats van het mondiaal of algemeen belang. Voor de realisatie van dat laatste zullen allereerst alle 193 VN-leden tot het inzicht moeten komen dat zij met hun nationalistisch getinte 'eigen-volk-eerst-beleid' geen recht doen aan onze mondialiserende tijdgeest, waar de mensenrechten de weerslag van zijn. Mocht dat inzicht doorbreken, dan ontstaat automatisch de behoefte tot maatschappelijke vertaling van het mensenrechten- of vredesideaal. Voor die vertaling zal in de eerste plaats de achterhaalde (uit de oorlogsjaren stammende) structuur van onze volkerenorganisatie rigoureuus op de schop genomen moeten worden.

Daarbij zal gedacht moet worden aan de opheffing van de dictatoriale Veiligheidsraad (vetorecht) met de gelijktijdige overheveling van zijn voornaamste taak, de handhaving van de internationale vrede en veiligheid, naar de Algemene Vergadering. Dit orgaan krijgt daardoor de ruimte zich te ontwikkelen van een ongeloofwaardig mondiaal praatcollege tot een geloofwaardig mondiaal daadcollege met bovenationale bevoegdheden.

Een gezaghebbend wereldforum, dat op basis van de alom onderschreven mensenrechten en onze fenomenale know how op elk terrein een duurzaam wereldbeleid van de grond weet te tillen, waarmee de wereldproblemen en het daarmee gepaard gaande onrecht vruchtbaar aangepakt kunnen worden.

Die broodnodige verbouwing moet van de grond kunnen komen via een algemene conferentie van VN-lidstaten ter herziening van het Handvest, waartoe artikel 109 de mogelijkheid biedt. Officieel had die herzieningsconferentie al in 1955(!) moeten plaatsvinden, maar onder druk van de toenmalige Sovjet-Unie is zij destijds uitgesteld 'tot een daartoe geschikt tijdstip'. Gezien de ten hemel schreiende toestand waarin de wereld verkeert en onze machteloosheid die te doorbreken, lijkt mij dat tijdstip zo langzamerhand aangebroken. Voor de effectuering daarvan zou Nederland, als één van de 193 VN-leden, het initiatief kunnen nemen, bij monde van onze premier. Geen onmogelijke opgave, alleen vraagt dat van onze Haagse elite wel het inzicht dat door het nemen van dat initiatief de deur tot goed rentmeesterschap en daarmee tot vrede van het slot wordt gehaald, waar deze ooit in gevallen is.

Vernieuwing, Verbeteren en Versnellen

Toelichting op de concept-statuten en concept huishoudelijk reglement (HR)

door Frans H. Micklinghoff, vice-voorzitter WFBN

Vanaf 1 juni, zoals toegezegd op de ALV, kunnen de concept statuten en HR van de vereniging WFBN en de concept statuten van de stichting steunfonds WFBN op aanvraag worden toegezonden aan belangstellende leden. U kunt het verzoek daartoe richten aan de secretaris. Hoe gaan we daarmee verder? Tot 1 september (dus 3 maanden!) kunnen de leden schriftelijk wijzigingsvoorstellen voorzien van een toelichting indienen. Tussen 1 september en 1 oktober zal het bestuur zich over deze wijzigingsvoorstellen buigen en deze of overnemen of afwijzen. Vanaf 1 oktober zullen dan de concepten 2e versie klaar zijn en aan hen die zich opgeven voor de najaars ALV worden toegezonden. Tijdens de najaars ALV kunnen dan, na een gedachtewisseling, besluiten worden genomen. De najaars ALV zal plaatsvinden op 5 november 2016.

Wanneer u opmerkt dat er wel erg veel tijd wordt uitgetrokken om nieuwe up-to-date statuten aan te nemen dan hebt u gelijk. Bij de meeste verenigingen verloopt zo'n proces veel sneller. Maar we willen de grootst mogelijke zorgvuldigheid betrachten en het meedenken door de leden zo optimaal mogelijk doen zijn.

Toelichting statutenwijziging en huishoudelijk reglement

De statuten en het huishoudelijk reglement van de Vereniging WFBN, alsook de statuten van de stichting steunfonds WFBN verdienen een een algehele up-date. Dat dit nodig is behoeft nauwelijks uitleg. Kijk naar de data die voor zich spreken.

De statuten van de vereniging WFBN dateren van 29 november 1984.

Het huishoudelijk reglement van de vereniging WFBN dateert van 10 mei 2008.

De statuten van de stichting steunfonds WFBN dateren van 26 april 1986.

In 1984 en 1986 is bij de opstelling van de Statuten geen of onvoldoende rekening gehouden met de invoering van Boek 2 NBW. We zijn thans verplicht, willen we iets van vernieuwing en verbetering binnen de WFBN bereiken, rekening te houden met Boek 2 van het Burgerlijk Wetboek en het daarin bepaalde.

Met inachtneming van hedendaagse inzichten zijn de statuten voor de vereniging WFBN en de stichting steunfonds WFBN geheel opnieuw opgesteld en vallen dus niet te vergelijken met de huidige statuten. Daardoor kan ook onmogelijk een vergelijkend lijstje worden opgesteld van de tekst van bepaalde artikelen in de oude en overeenkomstige tekst in de nieuwe statuten. Het nieuwe verenigingsrecht is grotendeels van dwingende aard en is aanmerkelijk gedetailleerder dan het indertijd vigerende recht. Wil men toch de oude met de nieuwe statuten vergelijken, dan is dit geen vergelijking van appels met

peren, maar eerder een vergelijking van appels met vliegtuigen (met als enige overeenkomst: beiden hangen in de lucht).

Als opsteller van de thans voorliggende statuten zou ik met een minimum aan bepalingen kunnen volstaan, doch de statuten zouden daardoor in de praktijk minder gemakkelijk te hanteren worden. Daarom bevat het onderhavige ontwerp een aantal bepalingen die reeds in de wet staan of daaruit rechtstreeks voortvloeien. Aan deze artikelen valt nauwelijks tot niet te sleutelen omdat zij direct, dan wel indirect uit wet volgen en wijziging meesttijds door de notaris subiet worden afgewezen. Opgemerkt moet worden dat de notaris bij voorbaat zijn goedkeuring heeft gehecht aan het thans liggende voorstel.

Gezien de nauwe samenhang kunnen geen artikelen geschrapt worden. Er zijn derhalve weinig tot geen opties voor toevoegingen of wijzigingen.

De enige keuzemogelijkheden voor de ALV in onderhavig ontwerp zijn;

- of er gekozen moet worden voor een bestuur van maximaal 5 leden (voor een vereniging tot 250 leden ruimschoots voldoende), dan wel 7 leden (dit aantal wordt meestal gekozen voor verenigingen van 500 tot 1500 leden)

- de zittingsduur van een bestuurslid, waarbij in ogenschouw moet worden genomen dat een zittingsduur van 2 jaar het absoluut minimum is en meestal voor een ononderbroken zittingsduur van 4 of 5 jaar wordt gekozen om zo continuïteit en bestendigheid in bestuur te verkrijgen.

Kortom: een klein en effectief bestuur van 5 leden valt te verkiezen boven een groter bestuur, omdat immers de harde wet geldt: hoe groter een bestuur, hoe langer de vergaderingen duren en hoe minder duidelijke besluiten er worden genomen. En: een zittingsduur van 4 jaar valt te verkiezen boven 2 of 3 jaar, omdat dan per jaar slechts 1 bestuurslid aftredend (en herkiesbaar) is, wat de continuïteit van het bestuur aanmerkelijk verhoogt.

In het HR worden regels en richtlijnen opgenomen in aanvulling op de basisregels van de statuten. Het betreft veelal onderwerpen die kunnen variëren, zoals de hoogte van de contributie, de functie en taak van raadgevende organen (bijvoorbeeld de Commissie van Goede Diensten) of de werkwijze van de werkgroepen. Ook (stem-)procedures kunnen erin worden vastgelegd. Bijvoorbeeld of de ALV met volmacht mag stemmen.

De statuten van een stichting moeten vijf elementen bevatten (artikel 2:286 lid 4 BW):

- a. de naam der stichting, met het woord stichting als deel van de naam;
- b. het doel der stichting;
- c. de wijze van benoeming en ontslag der bestuurders;
- d. de gemeente in Nederland waar zij haar zetel heeft;
- e. de bestemming van het overschot na vereffening van de stichting in geval van ontbinding, of de wijze waarop de bestemming zal worden vastgesteld.

De statuten van een stichting zijn zeer beperkter dan die van een vereniging omdat een stichting geen leden heeft.

Indien onbestelbaar:
Laan van Nieuw Oost Indië 252,
2593 CD, Den Haag

Universele Verklaring van de Rechten van de Mens

Artikel 12

Niemand zal onderworpen worden aan willekeurige inmenging in zijn persoonlijke aangelegenheden, in zijn gezin, zijn tehuis of zijn briefwisseling, noch aan enige aantasting van zijn eer of goede naam. Tegen een dergelijke inmenging of aantasting heeft een ieder recht op bescherming door de wet.